

Academische leraren-opleiding voelt zich in de kou gezet

p. 4

Integratie: binnenkort inburgeringscursus voor eerstekenners?

p. 8-9

Sidi Larbi Cherkaoui en kompanen: Belgische première in Leuven

p. 13

AANREKENING TARIEVEN BAART KRINGEN ZORGEN

Kringen: “Minder betalen voor lokalen, tafels en stoelen”

De Leuvense faculteitskringen zijn er niet gelukkig mee dat ze de K.U.Leuven moeten betalen wanneer ze lokalen of uitleengoederen — de zogenaamde facilitaire diensten — nodig hebben voor hun activiteiten. Ze vinden dat hun werking zwaar lijdt onder de extra kosten die ze nu hebben.

Als kringen activiteiten als een quiz, een cantus of een peter- en meteravond organiseren, doen ze dat vaak in lokalen van de universiteit. Daarbij hebben ze soms extra stoelen en tafels nodig, of een geluidsinstallatie. Tot het academiejaar 2000-2001 kregen ze die lokalen en uitleengoederen gratis van de K.U.Leuven. Vorig jaar kondigde de universiteit echter aan dat ze een factuur zou opsturen voor alle diensten die de kringen aan de K.U.Leuven vragen. Pikant detail: in het begin werd de kringen alleen verteld dat ze 'iets' zouden moeten betalen, het bedrag werd pas later bekendgemaakt.

Al snel bleek echter dat het niet redelijk is om de kringen voor bijna al hun activiteiten te laten betalen voor de facilitaire diensten. Daarom maakte de dienst Algemeen Beheer een nota klaar die nieuwe regels bepaalt over waarvoor wel en waarvoor niet betaald zou moeten worden. Die zou dan moeten worden goedgekeurd door de Academische Raad, het hoogste beleidsorgaan van de universiteit. Volgens de nota zouden de kringen gratis lokalen en uitleengoederen krijgen voor culturele activiteiten, sportmanifestaties en 'niet-commerciële' activiteiten. Het begrip 'niet-commerciële' was echter bijzonder vaag omschreven in de nota en zou heel weinig van toepassing zijn.

De studenten waren niet tevreden met het voorstel van Algemeen Beheer en kwamen met een tegenvoorstel: de faculteitskringen zouden uitleengoederen alleen moeten betalen voor hun galabals en jobwerkingsactiviteiten. De kringen waren wel bereid om te betalen voor onder andere transport buiten Leuven en extra verdeelkosten voor elektriciteit, maar dan liefst aan een speciaal studententarief.

STEUN

Het debat draait vooral rond één centraal punt: wat zijn de kerntaken van een studentenkring? Volgens de academische overheid zijn die vrij beperkt: opvang voor eerstekenners en Erasmus-studenten, debatten, quizzes en vergaderingen. De kringen zelf vinden dat ook fuiven, dopen, cantussen, revues, toneel en dergelijke daarbij horen. Momenteel wordt er druk onderhandeld tussen studentenvertegenwoordigers en Algemeen Beheer over de

ontwerpnota die aan de Academische Raad voorgelegd moet worden.

Er werd ook al gepolst bij enkele decanen — die allemaal in de Academische Raad zetelen — en de meesten hadden wel oren naar de argumenten van de studenten. Een daarvan was dat het voor de universiteit eigenlijk om een belachelijk lage som gaat — zo'n 1500 euro — die voor studentenkringen echter een belangrijke steun zou betekenen. Het blijkt namelijk dat veel kleine kringen helemaal geen activiteiten meer organiseren waarvoor ze de uitleengoederen moeten betalen.

Bij het opstellen van de nota lijkt Algemeen Beheer ook weinig aandacht gehad te hebben voor de precieze financiële situatie van vele, vooral kleinere, kringen. De kringen hebben het door de recessie namelijk moeilijker om sponsors te vinden, en onder andere door het toenemend aantal buitenlandse studenten (zie p. 4) is het geld dat de kringen van de universiteit krijgen — vijftig frank per opgevangen eerstekenner — vaak niet meer toereikend om bepaalde activiteiten te organiseren. Een student-vriendelijke regeling kan dit probleem voor een stuk oplossen, maar een student-onvriendelijke regeling kan catastrofale gevolgen hebben voor de kringen.

Laurens De Koster

Extra dik nummer

Tien dingen die u beter niet doet tijdens de eindejaarsperiode: films downloaden mag niet meer van het **LUDIT** (p. 3), **zelfmoord** plegen wordt blijkbaar ook al afgeraden (p. 5), hand- en spandiensten verlenen aan het Zwart **Blok** zou je wel ook eens je job kunnen kosten (p. 6), geen Nederlands spreken als **nieuwkomer** in Vlaanderen wordt scheef bekeken (p. 8), een **eredoctoraat** krijgen van de VUB in plaats van de K.U.Leuven is eveneens *not done* (p. 9), om over lachen met de **paus** nog maar te zwijgen (p. 12), over **UP** in de verleden tijd spreken kan je ook eens zuur opbreken (p. 13), lange artikels over **Leuven Kort** schrijven wordt ook afgeraden (p. 17). De **Visitatiecommissie** kan tijdens de vakantie ook niet veel uitspoken (p. 18) en natuurlijk is geloven in de **ruimtevaart** een zeer slecht idee (p. 20). Wat je van ons wel mag doen is meedoen aan onze **breinbreker-wedstrijd** (p. 18), waarmee je een boekenbon van **100 euro** kunt winnen.

We zijn terug op **10 februari 2003!** Zalig kerstfeest, prettig Nieuwjaar, veel moed tijdens de blok, succesvolle examens, fijne wintervakantie en waarom niet... gelukkig Patroonsfeest!

MINISTER HOUDT HET BEEN STIJF

Marleen Vanderpoorten:

“Geen studieduurverlenging”

Er komt geen algemene verlenging van de studieduur van vier naar vijf jaar. Dat bevestigde minister Marleen Vanderpoorten in een interview met Veto. De minister blijft dus bij haar standpunt, ondanks de oproep van de decanen van Wetenschappen en Letteren.

Veto vroeg minister Vanderpoorten om te vragen hoe het gesteld is met de komende bachelor-masterhervorming en luisterde naar haar standpunten over niet alleen de studieduurverlenging, maar ook over de financiering van hogescholen, een beurs voor iedereen en het machogedrag van de Vlaamse rectoren.

Over studieduurverlenging zegt minister Vanderpoorten: “Ik ben en blijf tegenstander van een algemene verlenging.” Volgens Vanderpoorten is de studieduur-

verlenging te duur en te weinig zinvol. Ze wil wel nadenken over specifieke gevallen. Zo maken fysica en chemie veel kans om binnenkort een extra jaartje te mogen geven.

Ook voor de hogescholen komt er geen extra geld. Vanderpoorten erkent dat sommige hogescholen erg krap bij kas zitten, maar ze is niet bereid om geld af te nemen van bijvoorbeeld het lager of het middelbaar onderwijs. Die zitten namelijk ook in geldnood en het Vlaamse budget laat geen ruimte meer voor vers geld voor onderwijs.

Verder had de minister het over haar eigen studententijd, één grote universiteit voor Vlaanderen en natuurlijk ook over onze eigenste André Oosterlinck: “Hij zegt altijd dat hij liberaler is dan ik, maar hij moet niet op mijn lijst komen staan.”

Lees het volledige interview op p. 10-11.

LEZERSBRIEVEN

Nederlands

Gezien mijn naam vermeld staat (Veto 12) in de context van een weddenschap in verband met de overlevingskansen van het Nederlands zou ik toch een preciezer standpunt willen innemen. Niet vanuit een vooroordeel: ik heb Engels gestudeerd (binnen Germaanse filologie) en er vele jaren les in gegeven voor het secundair onderwijs. Bovendien koester ik alle Engelstalige literaturen.

Maar de Vlaming mag zich één en ander herinneren. Hij heeft moeten vechten om het Nederlands erkend te zien als idioom geschikt voor wetenschap — tegen kardinaal Mercier in. Hij heeft moeten vechten voor de vervlaamsing van de universiteiten te Gent, Leuven en Brussel. Na het Frans en het Duits cultuurimperialisme bedreigt ons nu een Amerikaans, vanuit het Global Copsyndroom. De Bolognaverklaring-metgevolgen is daar slechts één aspect van.

Men kan in deze markt volgen, een agressieve geopolitiek of (liefst) nog enige eigen identiteit van een klein maar dapper volk.

Men zou dan ook van bepaalde departementen meer moed mogen verwachten dan de zoveelste “academisch-genuanceerde” enquête — ironisch genoeg betaald door een Vlaamse ministerie van Onderwijs.

Hans Devroe
Universitaire Werkgroep Literatuur en Media

Masters

Het voorpagina-artikel van Veto 12 is in mijn ogen toch een beetje stemmingmakerij. Uiteraard vinden diegenen die enkele jaren geleden afstudeerden, dat zij met dergelijke diplomabenoaming meer zouden kunnen pronken. De vraag is echter of buiten het etiket zelf er ook maar enige grond is om angst aan te jagen.

In de publieke sector wordt er altijd angstvallig op toegekeken dat bepaalde oudere diploma's geen problemen kennen. Eerlijk gezegd moet men meestal zijn hart meer vasthouden met nieuwe diploma's. De toegang tot beroepen (zoals bv. arts en tandarts) ligt meestal vast in federale wetgeving. Het duurt meestal enige tijd eer deze nationale wetgeving aangepast is aan nieuwe terminologie. Door juist te insinueren dat de oude diplomabenoamingen voor een gereglementeerd beroep problemen zouden kunnen opleveren, suggereer je het omgekeerde van wat doorgaans de werkelijkheid is.

Eenzelfde problematiek hebben we na 1991 — toen wel de benaming licentiaat behouden bleef, maar heel wat toevoegingen van naam veranderden — moeten ervaren bij de vacaturestellingen in b.v. gemeentelijke diensten: men behield de oude benamingen van licentiaat in de politieke en sociale wetenschappen en liet tot bepaalde examens niet de nieuwe benaming van licentiaat in de politieke wetenschappen toe. In vele gevallen hebben we aan gemeentebesturen moeten uitleggen dat het stilaan tijd

was hun oude reglementering overboord te gooien. Als de zorg tewerkstelling is, zou ik me dus eerder zorgen maken over de nieuwe opleidingsbenamingen dan over de oude.

In de private sector wordt het diplomaargument meestal nog minder belangrijk. Ofwel zoekt men iemand met ervaring, ofwel zonder. In dat laatste geval zoekt men vooral iemand die een bepaald studieprofiel heeft. Vele vacatures beperken zich tot de vermelding “universitair diploma”, eventueel met een toevoeging van een aantal richtingen. Of dat diploma licentiaat of master is, speelt meestal absoluut geen rol. In het buitenland zal het nog wel enige tijd duren eer alle werkgevers zich uitsluitend fixeren op de benaming master om daarop hun tewerkstelling te baseren. Ook voor officiële staatsfuncties wordt meestal gewerkt met een of andere vorm van “gelijkwaardigverklaring” van het diploma. Voor alle vormen van buitenlandse diploma's (of die nu al master heten of anders genoemd worden) zullen dergelijke procedures blijven bestaan.

Het zomaar teruggaan in de tijd om studenten uit het verleden zich een andere benaming te laten toeëigenen — dus een licentiaat het recht te geven om zich master te noemen — is ook niet zomaar een sinecure. Je kan moeilijk iedereen nieuwe diploma's afleveren. En als men gewoon toestaat dat men op basis van oude diploma's een nieuwe benaming hanteert, dan geeft men vermoedelijk heel wat aanleiding tot frauduleus gebruik van de nieuwe benamingen. In elk geval zullen er vermoedelijk heel weinig afgestudeerden van de K.U.Leuven erkenningsproblemen van hun oude diploma's hebben, en als die er al zouden zijn, zal de K.U. Leuven graag bijstand verlenen.

Toon Boon
Adviseur wetgeving en academische reglementen, Rectoraat K.U.Leuven

Feedback

Alle lezersbrieven kunnen bezorgd worden op het redactiesecretariaat in de 's-Meiersstraat 5 en moeten vóór vrijdag 16u00 binnen zijn, liefst via e-mail (veto@veto.be).

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-) actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt ondertekend met naam en studiejaar, en is nooit anoniem. Vrije tribunes die langer zijn dan 7000 tekens worden in principe ingekort.

Ook gewone suggesties worden in dank aanvaard.

Globalisering: vloek of zegen?

Het is geleden van in de jaren '70 dat het kapitalisme wereldwijd nog onder vuur gelegen heeft, dit vooral door toedoen van de anders-globaliseringsbeweging. Hoogste tijd dus voor het Kapitaal om een aantal liberale ideologen het veld in te sturen om, te midden van steeds meer catastrofes en steeds grotere miserie voor steeds meer mensen, ons te proberen wijs te maken wat voor een zegen deze huidige kapitalistische globalisering toch betekent. Steeds komt men met dezelfde argumenten aandragen die echter, bij nadere bestudering, veelal op los zand gebouwd zijn. Laten we daarom enkele van die “pro-globaliseringsargumenten” eens nader bestuderen.

Zo beweren de aanhangers van de huidige globalisering dat we er de laatste 40 jaar toch op vooruit gegaan zijn. En inderdaad steeg de gemiddelde levensverwachting van 45 naar 64 jaar en werd de kindersterfte gehalveerd. Maar ten eerste werden de belangrijkste verwezenlijkingen op dit vlak geboekt in ofwel landen die het kapitalisme afgeschafte hadden of in landen die de vrije markt een aantal beperkingen oplegden en waar, dank zij vele jaren arbeidersstrijd en de schrik voor het communisme, een goede gezondheidszorg en sociale zekerheid werd uitgebouwd. Bovendien zijn de resultaten zeer ongelijk verdeeld. Terwijl in sommige landen zoals België de kindersterfte zeer laag is sterven er elders in de wereld dagelijks tussen de 35.000 en de 40.000 kinderen van honger en gemakkelijk te genezen ziektes en haalt een op drie inwoners van de minst ontwikkelde landen niet de leeftijd van 40 jaar. Daarenboven zien we in veel landen die zijn ingeschakeld in de huidige globalisering opnieuw een stijging van de kindersterfte en een daling van de levensverwachting; in bijvoorbeeld Rusland in de jaren '90 van 63 naar 55 jaar.

Het probleem bij de pro-globalisten is dat zij vooral werken met gemiddelde cijfers. Doch deze gemiddelde cijfers zeggen in veel gevallen niets over de reële situatie. Zo heeft bijvoorbeeld gemiddeld genomen (het aantal hectaren landbouwgrond

gedeeld door het aantal boeren) elke boer in Brazilië minstens enkele hectare grond. In de praktijk is 60% van de vruchtbare grond in bezit van de 3% rijkste bezitters, hebben de 20 grootste grootgrondbezitters evenveel grond als de 3 miljoen armste boeren en zijn er zelfs miljoenen landloze boeren.

Zo beweren de pro-globalisten dat het “gemiddeld” inkomen in veel landen, en dan vooral in landen die het meest geglobaliseerd zijn, de laatste 30 jaar sterk gestegen is. En inderdaad zijn we, gemiddeld gezien, nu 2 à 3 maal rijker dan 30 jaar geleden. In werkelijkheid is een zeer groot deel van die toegenomen rijkdom in handen gekomen van een zeer rijke bovenlaag terwijl een groot deel van de wereldbevolking eerder armer dan rijker is geworden en dit vooral in landen die sterk zijn ingeschakeld in de huidige globalisering. Zo beschikt elke wereldburger over 12 euro per dag. Nochtans moet de helft van deze planeet het doen met minder dan 2,25 euro en één vijfde zelfs met minder dan 1,1 euro per dag. Volgens het UNDP is het gemiddeld inkomen per hoofd vandaag in meer dan 100 landen lager dan in 1985. Dit betekent dat 1,6 miljard mensen nu slechter af is dan toen. Elk jaar komen er wereldwijd 28 miljoen armen bij. De afgelopen 15 jaar verdubbelde het aantal “extreem armen” in het geliberaliseerde Latijns-Amerika terwijl het aantal armen in Zuid-Oost Azië als gevolg van de crisis van 1997 steeg met meer dan 50 miljoen. Het aantal armen in de kapitalistische wereld is sneller gegroeid dan alle andere demografische groepen. Terzelfdertijd ziet elk van de 200 rijksten van deze planeet zijn rijkdom per seconde toenemen met 25 euro.

Nemen we één van de meest geglobaliseerde en economisch geliberaliseerde landen van de wereld, namelijk de Verenigde Staten. Dit land kende een groot deel van de jaren '80 en '90 een sterke economische groei en een sterke stijging van het gemiddelde inkomen; 97% van deze inkomensverhoging is echter naar de rijkste 20% van de huishoudens gegaan. Tegelijkertijd daalde het inkomen van de armste 20% met 44%. Ongeveer 37 miljoen Amerikanen leven in armoede en 40% van de rijkdom van het land is in handen van de 1% rijksten. In '72 verdiende de middenmoot van de Amerikaanse mannen tussen 45 en 54 jaar 55.000 dollar

per jaar. In '99 was dat nog 41.898. het aantal daklozen in de VS was nog nooit zo hoog terwijl in dit land met één van de hoogste “gemiddelde” (sic) inkomens ter wereld 12 miljoen Amerikanen chronisch ondervoed zijn.

Merken we ook op dat de cijfers over de gestegen inkomens enkel iets zeggen over het puur materiële. Zo zijn de ecologische kosten en verliezen, die in sommige gevallen zeer hoog zijn, niet in deze cijfers opgenomen. In veel serieuze wetenschappelijke rapporten wordt bewezen dat het milieu er slechter aan toe is dan 20 jaar geleden. Bovendien lopen deze toegenomen inkomens in veel gevallen samen met slechtere werkomstandigheden, toenemende werkdruk, het wegvallen van bestaanszekerheden en toenemende sociale ontwrichting (b.v. de massale plattelandsvlucht naar monstersteden).

Ook bij ons weten we dat meer welvaart niet noodzakelijk gepaard gaat met meer welzijn. Ook goed betaalde werknemers lijden steeds meer aan stress en hebben last van depressies. De markt voor anti-depressiva groeide in de G7-landen tussen '89 en '99 met 16% per jaar. Diegenen die werk hebben maken steeds langere dagen, moeten tegen een steeds hoger werkritme werken en hebben steeds meer onregelmatige werkuren, met alle gevolgen voor het sociale leven, het gezin en de opvoeding van de kinderen. Zo heeft de helft van de Britse vaders minder dan 5 minuten rechtstreeks contact met zijn kinderen.

Wanneer men naar de schrijnende armoede in Afrika verwijst, beweren de pro-globalisten koudweg dat de oorzaak hiervan de beperkte of niet-inschakeling van Afrika in de kapitalistische wereldmarkt is. Dit is gewoonweg je reinste onzin. In werkelijkheid is Afrika het continent dat zich de laatste 15 jaar het meest onderworpen heeft aan de huidige globalisering. Een groot deel van de Afrikaanse economie is geliberaliseerd en geprivatiseerd. Het westen kan er zonder problemen zijn producten en landbouwoverschotten afzetten. Bijna gans Afrika is opnieuw het jachtterrein geworden voor westerse bedrijven die zich er mateloos kunnen verrijken zonder al te veel regels en controle van Afrikaanse regeringen (die in sommige landen nog nauwelijks bestaan).

De bewering dat economische vrijheid gepaard gaat met politieke vrijheid en democratie is een kanjer van jewelste. Leg dat maar eens uit aan de inwoners van veel landen die geknecht gingen onder een dictatuur (Pinochet, Soeharto.) maar waar een grote economische vrijheid voor het zakenleven heerste. Het is me trouwens totaal onduidelijk hoe men van echte democratie kan spreken als een handjevol grote aandeelhouders en managers zomaar eenzijdige beslissingen kan nemen die zwaar ingrijpen in het dagelijks leven van zeer veel mensen, zoals nu weer bij Philips Hasselt. Of waar blijft de democratie wanneer de inwoners uit veel ontwikkelingslanden een beleid moeten ondergaan dat hen van bovenaf en zonder de minste inspraak wordt opgelegd door een klein aantal niet-verkozen bureaucraten van het IMF, de Wereldbank en de WTO.

Om een laatste doodoener te ontcrachten iets over de bewering dat wij rijk zijn omdat we in het westen de vrijheid hebben om te investeren, te produceren en handel te drijven. Welnu, sinds 12 jaar heeft men die vrijheid in het vroegere Oostblok ook. En, in 17 van die landen is de economische en sociale situatie nu slechter dan voor de val van de Berlijnse muur. De Wereldbank noteert dat niet minder dan 18 Oost-Europese landen nu een lager BNP hebben dan in 1990. Er zijn genoeg gegevens voorhanden die aantonen dat de overgrote meerderheid van de inwoners van de vroegere (pseudo-) communistische landen er nu slechter aan toe is.

Onze rijkdom in het westen is vooral te danken aan de reeds enkele honderden jaren durende plundering en uitbuiting van het Zuiden. Er ontbreekt me hier de ruimte om de historiek en mechanismes hiervan uit te leggen. Laat ik er mee volstaan te vermelden dat de ontwikkelingslanden jaarlijks meer dan 3.600 miljard dollar verloren zien gaan aan het Noorden.

Uit een correcte weergave van de wereldsituatie blijkt dus overduidelijk dat deze vorm van globalisering eerder een vloek dan een zegen is. De echte discussie moet dan ook niet gaan over of we voor of tegen kapitalistische, neoliberale globalisering zijn, maar wel over welk alternatief we hier tegenover stellen.

Roger Liekens, Kessel-Lo

Eigen netwerkverkeer eerst

De kwaliteit van de Leuvense netwerken – KULeuvenNet en KotNet – en van de internetverbindingen is niet meer wat ze geweest is. Vooral de snelheid laat nu reeds een tijdje te wensen over. In samenspraak met de studenten worden door LUDIT de nodige maatregelen getroffen om het netwerkverkeer vlotter te laten verlopen. De filesharingprogramma's zijn het grootste slachtoffer van het nieuwe beleid.

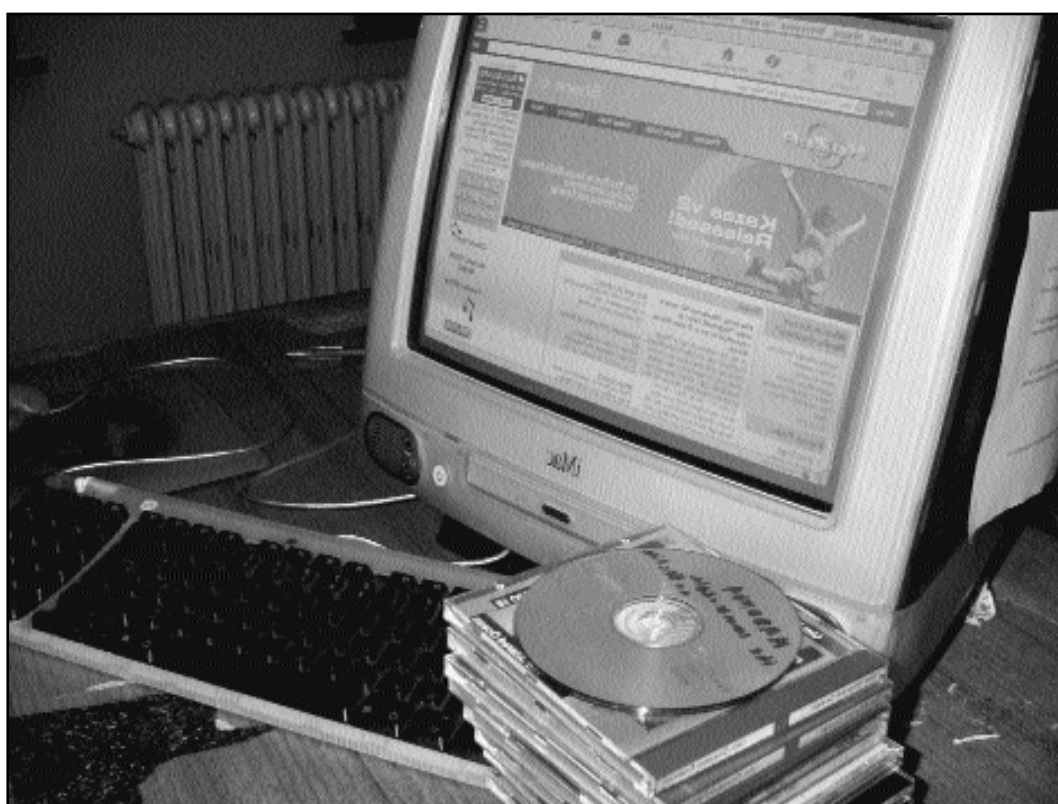
LUDIT (Leuven Universitair Dienstcentrum voor Informatica en Telematica) is het vroegere rekencentrum en verzorgt de informatietechnologie voor onderwijs, onderzoek en administratie aan de universiteit. Dankzij deze afdeling kan iedere Leuvense student op de computer werken en surfen op het net, zowel op kot als in de PC-lokalen. Wat begon met een bescheiden project, is uitgegroeid tot een belangrijke dienstverlening, waarvan momenteel reeds meer dan tienduizend mensen gebruik maken. Omdat deze overbelasting na verloop van tijd het normale netwerkverkeer ging belemmeren, besloot men het probleem grondig aan te pakken.

In de zomermaanden greep de ICTS-raad (Informatie- en CommunicatieTechnologie en Systemen) van LUDIT dan ook in. De maatregelen vielen echter niet in goede aarde bij de studenten en men besloot een ICT-werkgroep op te richten, waarin ook de studenten vertegenwoordigd worden. Bovendien kunnen zo de standpunten naar het studentenpubliek verduidelijkt worden en is er een spreekbuis voor de reacties op het officiële discussieforum. Op 5 oktober werden de eerste maatregelen goedgekeurd en de toepassing is reeds volop bezig.

Op drie gebieden worden wijzigingen doorgevoerd: de toegangscontrole, het bandbreedtebeheer en het beheer van de servers. Ten eerste wordt het inloggen voortaan verfijnder. Je kan je niet meer dan twee keer tegelijkertijd aanmelden en je ip-adres – je webidentiteit – wordt op misbruik door derden of jezelf gecontroleerd. Er worden betere uitlogmogelijkheden voorzien en wie niet actief is, wordt veel sneller automatisch uitgelogd. Ten tweede pakt men de kabelverbindingen van KotNet aan, waar een verzadigingspunt bereikt is. Verkeer dat voldoet aan de doelstellingen van het netwerk (onderwijs, onderzoek en administratie) krijgt voorrang. Surfen op het K.U.Leuvennetwerk zal dus, bijvoorbeeld, vlotter verlopen dan sites bezoeken op het internet. Daarbij wordt de beschikbare werkruimte eerlijker verdeeld onder de gebruikers. Wie zijn limiet overschrijdt, zakt naar een lagere kwaliteitsklasse. Ten derde wordt het opzetten van servers sterk beperkt door toelatingen in te voeren en limieten op het server-verkeer toe te passen.

BLOEIEND

Voor de doorsnee KotNetgebruiker zal van de meeste verfijningen formeel niet veel te merken zijn. Wat veel studenten wel reeds opmerkten is dat filesharingprogramma's – KaZaA (Lite), WinMX, LimeWire, Soulseek... – nauwelijks tot helemaal niet meer werken. Dit komt omdat deze programma's systematisch geblokkeerd worden of zwaar lijden onder de bovenstaande

maatregelen, onder andere de niet-prioritaire-behandeling en het afsluiten van niet-actieve gebruikers. Het downloaden van muziek en films behoort immers niet tot de doelstellingen van het netwerk en druist in tegen de huisregels. De vertragende invloed op het netwerkverkeer heeft nu de doorslag gegeven om deze praktijken onmogelijk te maken. Ook, bijvoorbeeld, het versturen van kettingmails en netwerkgebruik als ontspanning worden op deze manier aangepakt.

Wie voortaan dus van de nieuwste hits en grootste klassiekers wil genieten, moet rekenen op onafhankelijke internetverbin-

dingen of de goede wil van de radiomakers. Je kan desnoods ook een CD-winkel binnenstappen en je favoriete muziek gewoon kopen. Als troost zal de e-mailrelatie met je profen nog nooit zo bloeiend geweest zijn en kan niets nog verhinderen dat je je wekelijkse nieuwsbrief ontvangt. Om nog maar te zwijgen over de vlotheid van de K.U.Leuven-promotiefilmpjes.

Joris Beckers

www.ludit.be

KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

VUB en UA krijgen 'wetenschapswinkel'

Vlaams minister van Onderzoek Dirk Van Mechelen (VLD) heeft een half miljoen euro vrijgemaakt om aan de universiteiten van Brussel en Antwerpen zogenaamde wetenschapswinkels op te richten. Dit zijn centra waar mensen met wetenschappelijke vragen terecht kunnen en hierop een antwoord kunnen krijgen van onderzoekers aan de universiteit. Op die manier wordt een kloof overbrugd die er nu nog bestaat tussen de samenleving en het wetenschapelijk veld.

Het is niet zozeer de bedoeling dat de wetenschapswinkel antwoorden formuleert op populaire vragen van mensen die zich afvragen waar bijvoorbeeld de bliksem vandaan komt. Geen universitaire variant dus van *Jongens & Wetenschap*. De wetenschapswinkels hopen vooral concrete onderzoeksvragen te krijgen van organisaties met een maatschappelijk doel. Zo zouden buurtcomités die met een probleem van vervuiling geconfronteerd worden, beroep kunnen doen op de wetenschapswinkel voor een wetenschappelijk gefundeerd rapport.

De wetenschapswinkels zouden niet alleen profijt opleveren voor de burger, maar ook een extra input betekenen voor de universiteiten. Bij het beantwoorden van de onderzoeksvragen kunnen immers ook doctoraat- of thsisstudenten worden ingeschakeld die hierdoor aan concreet onderzoek kunnen meewerken. Bovendien kan zo het werk van de universiteit iets zichtbaarder worden gemaakt voor de buitenwereld.

Driehonderd kerstmannen protesteren in Alma

APAC, het Anti Prijsstijging Actie Comité, voert deze week ludieke acties tegen een prijsstijging in de studentenrestaurants. Studenten burgerlijk ingenieur en psychologie zullen in Alma 3 en Alma 1 kerstmutsen verkopen aan de prijs van één euro. Ze hopen driehonderd gemutste studenten in de universiteitsrestaurants te krijgen als visueel protestsignaal. APAC wil zo de directie onder druk zetten om naar een betere prijs-kwaliteitsverhouding te streven.

De andere kringen distantiëren zich van deze acties. Zij zien de prijsstijging als een absolute noodzaak om Alma er bovenop te houden, maar gaan ermee akkoord dat kwaliteitsverbetering van de maaltijden een continuë opdracht moet zijn.

Weinig studenten worden huisarts

Zowat driekwart van de laatstejaarsstudenten Geneeskunde aan de K.U.Leuven denkt eraan zich kandidaat te stellen voor een specialisatieopleiding. Slechts weinigen kiezen er dus voor om na hun studies huisarts te worden. Dat bericht stond vorige week in de *Gazet van Antwerpen*.

Volgens Anne Vanriet van studentenkring Medica zijn er diverse oorzaken van deze evolutie. Het toelatingsexamen geneeskunde zou het niveau van de kandidaatstudenten hebben opgekrikt, waarbij vooral gemotiveerde studenten aan de opleiding beginnen. De keuze voor huisarts is daarbij minder populair omdat het een lagere status zou hebben. Specialiseren is immers enkel mogelijk wanneer men een aantal graden heeft behaald. Bovendien is

huisarts met zijn flexibele uren minder aantrekkelijk.

Rector Benjamin Van Camp van de VUB luidt intussen de alarmklok. Hij vreest dat er over een aantal jaren te weinig huisartsen zullen zijn, gezien reeds nu al het quotum nieuwe huisartsen niet wordt bereikt. In een nieuw Koninklijk Besluit wordt bovendien gesteld dat minstens veertig procent van de studenten Geneeskunde moeten uitstromen richting het beroep van huisarts.

Professor Erik Vandenbussche plots overleden

Professor Erik Vandenbussche van het departement neurofysiologie is afgelopen woensdag onverwacht overleden in Nederland. Hij nam er deel aan een internationaal congres. Naast zijn onderzoek bij diverse afdelingen aan de K.U.Leuven gaf hij ook les aan de faculteit psychologie en pedagogische wetenschappen. Hij doceerde onder andere het vak 'Inleiding tot de gedragsneurowetenschappen' in de tweede kandidatuur psychologie. Op de faculteit zal een rouwregister geopend worden waarin ook studenten hun medeleven kunnen betuigen.

Jan Van den Bulck wint Prijs van de Vlaamse Gemeenschap

Professor Jan Van den Bulck is verbonden aan het departement communicatiewetenschap van de K.U. Leuven. Hij ontvangt de tweejaarlijkse Prijs van de Vlaamse Gemeenschap voor zijn onderzoek naar de rol van televisie in de cognitieve en sociale constructie van de werkelijkheid.

Zijn boek *Kijkbuis* wordt geprezen voor de vlotte en toegankelijke stijl. De wetenschappelijkheid van het werk wordt

omschreven als uitmuntend. Van den Bulck gaat de impact na van fictie op ons beeld van de werkelijkheid. Dat verband blijkt wel degelijk te bestaan. Zo hebben mensen die vaak naar gewelddadige series kijken een groter onveiligheidsgevoel. Hoewel mensen weten dat ze naar fictie kijken, is er toch is er een merkbare invloed.

VVS roept op tot partijpolitieke vrede

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) reageert op het advies van de Raad van State over het voorontwerp van decreet dat de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen moet regelen. Zo pleit de vereniging voor het regelen van de bachelor-master-structuur bij federale wet om niet tot een conflict tussen het Vlaams decreet en de Belgische grondwet te komen.

VVS roept verder op om het decreet in het Vlaams Parlement bij tweederdemeerderheid te regelen. Van de meerderheid verwacht VVS dat ze alles in het werk stelt om met CD&V tot een vergelijk te komen. Van CD&V verwacht VVS een zekere redelijkheid in de discussie. Daarnaast pleit de vereniging ook voor een decretale regeling van de kwaliteitsvoorwaarden voor opleidingen. Ook een internationale inbedding van die regels behoort tot de eisen.

VVS houdt ook vast aan het inschrijvingsrecht en eist decretaal studenten- en personeelsvertegenwoordigers in de Raad van Beheer van de onderwijsassociaties. Globaal wijst VVS de Vlaamse regering op haar verantwoordelijkheid en roept ze op om het advies van de Raad van State te gebruiken om het decreet nog beter te maken.

(tl, rd, da)

Leraar ook volwaardig beroep in de toekomst

The academische lerarenopleiding (ALO) dreigt bij de invoering van de bachelor-masterstructuur uit de boot te vallen. De universiteiten zouden enkel nog een certificaat voor hun lerarenopleiding mogen afleveren. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) en de Raad van het Academisch Vormingsinstituut voor Leraren (AVL) willen constructief meewerken aan een oplossing.

Met de invoering van de bachelor-masterstructuur wil men in Europa een vereenvoudigde, kwalitatieve en competitieve hoger-onderwijsruimte tot stand brengen. Daarom werkte in Vlaanderen de minister van Onderwijs een voorstel tot structuurdecreet uit dat nog gestemd moet worden. In een gemeenschappelijk standpunt noemen LOKO-Kringraad en AVL de implementatie van de ALO in de bama-structuur erg 'slordig en wispelturig'. Dit geldt volgens hen zowel voor het Vlaamse onderwijsbeleid als voor het universitair beleid.

ZESTIG

Het staat vast dat toekomstige leraren aan de hogescholen als professionele bachelors zullen afstuderen. De universitaire lerarenopleiding valt daarentegen buiten het structuurdecreet. Volgens de huidige stand van zaken zouden de universiteiten zelfs geen diploma meer uitreiken, maar enkel nog een certificaat. Een dergelijke discriminatie tussen hogeschool en universiteit is onverantwoord.

LOKO-Kringraad en AVL argumenteren dat wanneer de hogescholen een bacheloropleiding organiseren, de universiteiten eveneens de kans moeten hebben. De universiteiten moeten dus binnen de bama-structuur de mogelijkheid krijgen om een volwaardige educatieve master in te richten met een studietoelating van een volledig academiejaar of een studiebelasting van zestig studiepunten. Zo wil men leraren vormen die wetenschappelijk denken, kunnen vertalen naar zinvolle onderwijsleersituaties voor leerlingen in het secundair onderwijs.

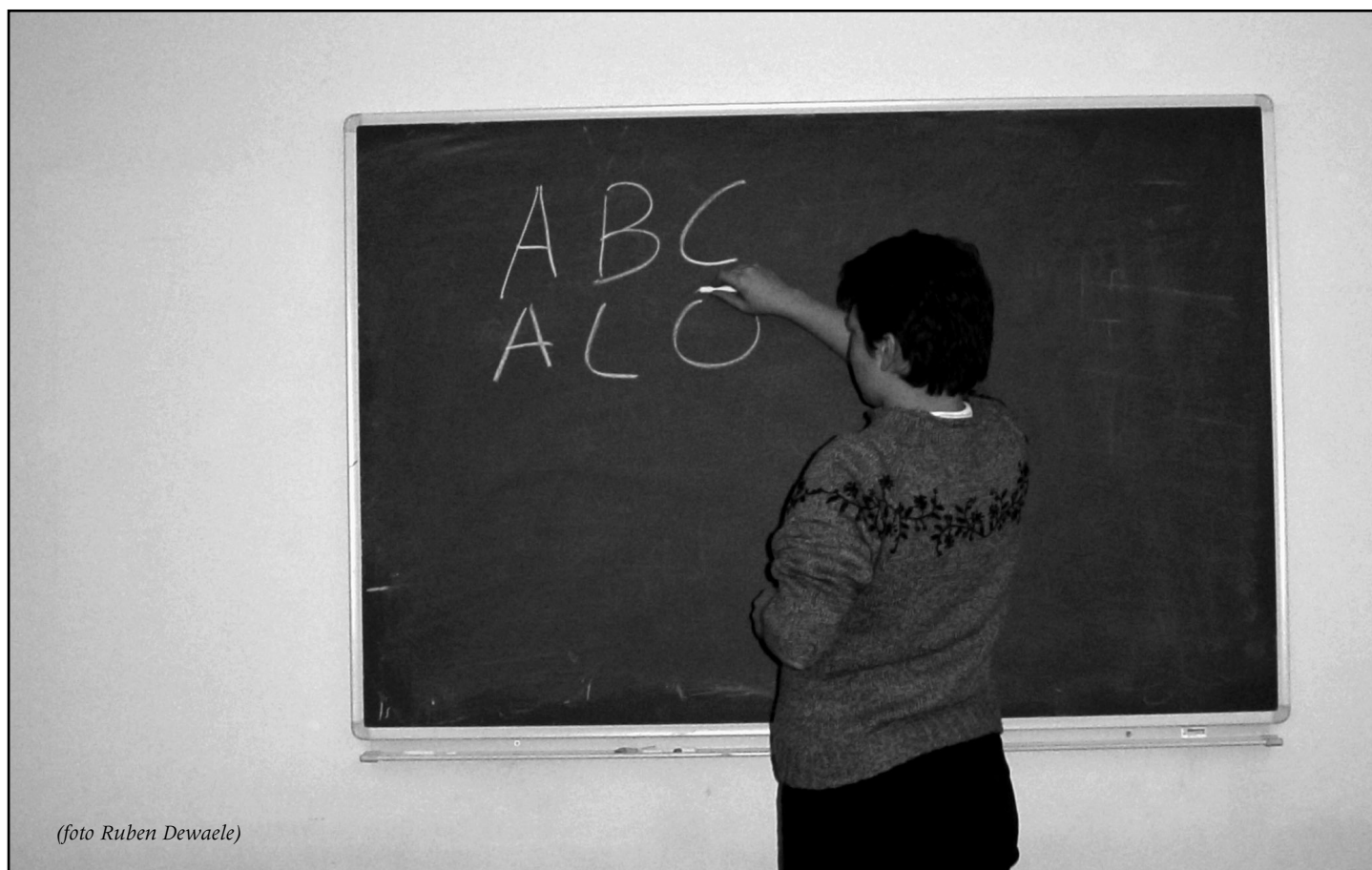
MAAT

De kritiek op de huidige ALO in vergelijking met deze aan de hogeschool is een tekort aan praktijkervaring. Daarom eisen LOKO en AVL dat het praktijkgedeelte binnen de toekomstige opleiding sterker wordt uitgebouwd en het stagegedeelte meer uren krijgt. Om het lerarentekort goedkoop op te vangen, propageert de overheid zelfstandige, niet begeleide stages. Het is echter onverantwoord dat een toekomstig leraar een complex beroep moet aanleren zonder professionele begeleiding.

Om de ALO in te passen in de bama-structuur opteren LOKO en AVL voor een dubbele aanpak. Enerzijds een master die aansluit op deze in het vakgebied en anderzijds een combinatie van de vakinhoudelijke met de educatieve master. Ook moet de lerarenopleiding versoepeld worden op het vlak van inhoud en organisatie. De inhoud van de opleiding kan door het modulair of creditsysteem beter beantwoorden aan de nieuwe eisen van een op maat gesneden curriculum van de student.

ZELFBEHOUD

Ook moet de organisatie van de studies worden versoepeld, onder andere door het organiseren van avond- en deeltijds onderwijs en met behulp van ICT-ondersteund afstandsleren. Dit laat toe werken en studeren te combineren. Om de ALO niet te isoleren kan in de recent opgerichte associaties tussen universiteiten

(foto Ruben Dewaele)

en hogescholen een samenwerking interessant zijn. Zo ontstaat een wederzijdse afstemming qua visie, programma's en activiteiten.

Wie het ernstig neemt met de kwaliteit van het onderwijs, wil ook het leraren-

beroep maatschappelijk herwaarderen. Om deze doelstelling te realiseren is het duidelijk dat beleidsverantwoordelijken de ALO moeten opwaarderen en het recht geven op een volwaardige master. "Deze eis is geen uiting van zelfbehoud, maar een uitgespro-

ken stap in de richting van een volwaardig beroep als leraar in de toekomst".

Kris Malefason

www.krira.student.kuleuven.ac.be
www.kuleuven.ac.be/avl

STUDENTENKOEPEL KREUNT ONDER GROEIEND AANTAL BUITENLANDSE STUDENTEN

Portulaca en The Voice in financiële moeilijkheden

Tet opstellen van de begroting 2003 van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie was geen sinecure. De opvang van de steeds groter wordende groep van buitenlandse studenten doet immers de begroting van deelgeledingen Portulaca en The Voice de pan uitswingen.

De studentenkoepel LOKO krijgt ieder jaar een bedrag van de Raad voor Studentenvoorzieningen. Het aantal ingeschreven studenten is de belangrijkste factor bij het bepalen van het bedrag. Het bedrag wordt daarna intern verdeeld door een open algemene vergadering van LOKO. Organen als Kringraad en Sociale Raad, maar ook Veto, worden dus niet rechtstreeks door de universiteit gefinancierd zoals soms wordt gedacht, maar putten hun middelen uit de LOKO-begroting.

Ook Portulaca, de overkoepeling van de buitenlandse studenten, en The Voice, het Engelstalig studentenblad, maken deel uit van LOKO. Vooral Portulaca heeft een belangrijke spilfunctie bij de opvang van buitenlandse studenten. Het organiseert eigen socio-culturele activiteiten maar doet ook aan belangenbehartiging bij de diverse beleidsinstanties van de universiteit. Daarenboven biedt Portulaca ook een aantal diensten aan voor buitenlandse studenten.

BEDRIJF

De afgelopen jaren is het aantal buitenlandse studenten echter zeer sterk gestegen, wat ook zijn invloed had op de begroting van Portulaca en The Voice. Vandaag hebben zij samen meer dan de helft

extra nodig dan pakweg zeven jaar geleden. De andere geledingen van LOKO zagen hun begrotingen in die periode slechts lichtjes stijgen. Voor volgend jaar is er opnieuw een aanpassing nodig.

LOKO vond dat er absoluut geen 'eigen volk eerst'-principe mocht gelden en ging in op de vraag van Portulaca en The Voice. Het zou immers onrechtvaardig zijn om de buitenlandse studenten, die reeds voldoende problemen ondervonden bij het zoeken van het kot, ook nog eens te beroven van hun sociaal leven.

De oorzaken van het stijgend deficit zijn divers. Zo kunnen Portulaca en The Voice slechts rekenen op zeer weinig sponsoring. Een student die slechts tijdelijk in Leuven verblijft, is duidelijk minder interessant voor een bedrijf. Ook de rest van LOKO, studentenkringen inclusief, merken de voorbije twee jaren een duidelijk terugval in de financiële stroom vanuit de bedrijfswereld.

Bovendien dringt de internationalisering ook door aan de Leuvense hogescholen, waardoor daar meer buitenlandse studenten studeren. Deze moeten bij gebrek aan goede opvang vaak terugvallen op de diensten van Portulaca.

Portulaca staat daarnaast ook in voor het verdelen van subsidies onder de zogenaamde associaties; dit zijn de groeperingen van buitenlandse studenten georganiseerd per land of regio. Deze draaien haast steeds op verlies, gezien zij voor hun activiteiten geen of een symbolische toegangsprijs vragen.

Ook het Engelstalige magazine The Voice zit in de problemen. De papierprijs is de voorbije jaren sterk gestegen. De oplage zou ook nog moeten worden uitgebreid om aan de doelstellingen van informatie en integratie te voldoen. Zij zouden op langere termijn

graag ook beroep doen op een betaalde stafmedewerker.

ALTERNATIEF

Er dienen zich diverse oplossingen aan voor het probleem. LOKO kan extra geld zoeken in haar eigen begroting, maar dit is weinig realistisch. De voorbije jaren werden al diverse grote besparingsrondes gehouden, waarbij een aantal nuttige activiteiten moesten worden afgeschaft. Zo doet Kringraad het al een jaar met een stafmedewerker minder. Bovendien doemt de oprichting van de STAL, de overkoepeling van de studentenraden van de Associatie K.U.Leuven, op als extra kost voor LOKO in de toekomst.

Daarom kijkt LOKO naar de universiteit. Zo zou de Raad voor Studentenvoorzieningen een coëfficiënt kunnen toepassen op het aantal buitenlandse studenten. Op die manier wordt er meer rekening gehouden met de grotere 'kost' die een buitenlandse student veroorzaakt bij de opvang in Leuven. Als andere alternatief zou Portulaca meer kunnen samenwerken met de Dienst Internationale Relaties van de K.U.Leuven, voor wie Portulaca nu reeds regelmatig (onbezoldigd) vrijwilligerswerk levert.

In ieder geval tracht LOKO de academische overheid ervan te overtuigen dat, wil zij haar internationale uitstraling handhaven, zij dan ook met de nodige centen over tafel zal moeten komen om deze studenten in een gezellige omgeving te ontvangen.

Thomas Leys

www.portul.student.kuleuven.ac.be
www.thevoice.student.kuleuven.ac.be

U zult nooit alleen wandelen

Neen, dit is geen stuk over het zieltogende K.V. Mechelen, maar het gaat wel over een hopeloze zaak: de semesterexamens. Hoe kom je ze desalniettemin succesvol door? En vooral: waar vind ik eerste hulp bij stressgevallen?

Voor de eerstekenners zijn er natuurlijk het ganse jaar door de monitoren van het didactisch team en daarnaast kan iedereen gebruik maken van de dienst studieadvies. Deze dienst doet aan studiebegeleiding, geeft nuttige brochures uit en organiseert trainingen 'Doelgericht Studeren' of 'Studie-management'. Bovendien pakken zij problemen aan als studiekeuze, piekeren of faalangst. U kan natuurlijk ook eens op eigen initiatief het examenreglement diepgaand uitpluizen, op zoek naar dat éne achterpoortje waardoor het behalen van uw diploma een fluitje van een cent wordt. Dit is echter allemaal werk van betrekkelijk lange adem en dus niet zo interessant.

DARMKLACHTENONDERZOEK

Een maand voor de examens heeft de student immers nood aan korte-termijnhulp. Die vindt u opnieuw bij de dienst studieadvies, die tijdens examenperiodes ook in de voormiddag (9u - 12u) hulpbehoevende studenten ontvangt. Daarnaast is er elke zittijd een ombudsman. Hij of zij bemiddelt in uw hoogoplopende belangenconflicten met de prof. Natuurlijk kan u bij de ombudsman ook terecht voor minder

spectaculaire zaken als het verplaatsen en uitstellen van examens.

Een belangrijk blok in de hulpverlening draait om gezondheid. Het medisch centrum, het preventief gezondheidscentrum en het psychotherapeutisch centrum staan weliswaar het hele jaar door ter uwer beschikking, maar in tijden van onlust zijn ze extra waakzaam. Zo is er in examenperiodes een permanente studentenarts en kan u bijvoorbeeld eens langsgaan in het Van Dalecollege voor de brochure 'Gezond Studeren' of om u te onderwerpen aan een stevig maag- en darmklachtenonderzoek - op afspraak natuurlijk. Blijkt uw probleem toch niet van fysieke aard, dan hoeft u slechts de Naamsestraat over te steken voor een bezoekje aan het psychotherapeutisch centrum in het Atrechtcollege. Daar behandelt men onder andere faalangstgroepen — actief- en passiefaalangstigen — en mensen met uitstelgedrag.

Onthoud wel steeds dat men u inderdaad graag voorthelpt, maar dat het wondermiddel dat u die grootste onderscheiding met applaus van de jury moet bezorgen niet altijd voorhanden is. Alles begint immers met een goed gesprek. Zo'n gesprek hadden we met dokter Adelin Degroote, één van die schouders waarop de medestudent in nood kan uithuilen. Dokter Degroote stelt vast dat blokkende studenten hoofdzakelijk lijden aan slaap- en concentratiestoornissen, nervositeit en een conditie die het laat afweten. Problemen met slapen blijken overigens een wijdverspreid fenomeen, waar je best vroeg bij kan zijn om erger te voorkomen. De studenten die een

preventief bezoekje komen afleggen zijn dan ook een belangrijke groep die niet mag verwaarloosd worden. Toch lijkt het erop dat steeds minder studenten gebruik maken van de medische diensten van de K.U.Leuven. Terwijl men vroeger in juni van een heuse piekperiode kon spreken, verkiezen de studenten nu meer en meer de eigen huisarts. Dit zou te maken hebben met de grotere examenspreiding sinds het semesterstelsel en het huidige gemak van verrijkende communicatiemiddelen.

De wondermiddeltjes van tante Kaat wijst dokter Degroote resoluut van de hand; veel noten eten of ajuinen onder uw oksels steken zal u geen bank vooruit helpen. Wat wel werkt, is genoeg en op regelmatige tijdstippen slapen, uw eet- en andere pauzes in gezelschap doorbrengen en af en toe een streepje sport. Over lichaamsbeweging gesproken: seks voor het examen blijkt geen enkel probleem. Uw intellectuele prestaties gaan er niet onder lijden. Probeer wel te vermijden om met een zelfvoldane glimlach voor de prof te verschijnen, want dat kan immers verkeerde indrukken wekken.

Nu we het toch - alweer! - over seks hebben: er is ook nog een vertrouwenspersoon ongewenste intimiteiten. Zit u in uw kortste rokje en/of met gekamd borsthaar voor de prof en voelt u zich in uw eerbhaarheid aangetast, dan kan u bij haar terecht om de juiste maatregelen te nemen.

RUKKEN

Voor dienstverlening buiten de universiteit kan u bij Teleblok terecht. Met enkele simpele rukken aan uw ouderwetse draaischijf komt u terecht op één van de drie telefoonlijnen waarachter sinds 1992 tachtig vrijwilligers schuilgaan. Tussen 11u en 23u zijn zij het luisterende en raadgevende oor voor 'al' uw problemen. Spijtig genoeg geldt dit voorlopig enkel voor de maanden mei en juni en sinds 2000 ook voor augustus en september. Bij de januari-examens zult u zich voor zoetgevooid stemmen dus tijdelijk nog tot andere nummers moeten wenden.

Kan de bovenstaande hulpverlening u niet bevredigen of is ze gewoon niet van toepassing, dan kunt u nog altijd uw mama of favoriete kotgeno(o)t(e) engageren om een warme chocomelk te maken. Examens: een feest!

**Joris Beckers
Wim Gemoets**

www.kuleuven.ac.be/onderwijs/studie_begeleiding
www.kuleuven.ac.be/dsv

Om de Zelfmoordlijn bekender te maken en het taboe rond zelfmoord enigszins te verbreken, organiseert CPZ woensdag 18 december en donderdag 19 december in Alma 2 een ludieke actie. Hierop zullen niet enkel de folders te vinden zijn voor wie zich de laatste tijd niet meer lekker in zijn vel voelt, maar ook voor wie ervoor wil zorgen dat het terug beter gaat. Dit gedeelte past in een grotere geheel waarin ook Boomerang-kaartjes — die je onder andere in café's vindt — en affiches in stations voorkomen. Maar eigenlijk is het nog maar een pilotactie. De Leuvense student mag eventjes testpubliek zijn voor de rest van Vlaanderen aan de slogans onderworpen wordt. Slogans als 'Wens je jezelf geen nieuw jaar?', 'Jaloers op de kerstkalkoen?' of 'Hoeveel kaartjes stuur jij dit jaar?' moeten de drempel verlagen en mensen tot nadenken aanzetten. Bovendien zijn het niet zomaar vragen, want het juiste antwoord staat er meteen onder; het nummer van de Zelfmoordlijn.

Hanne Vermeiren

Zelfmoordlijn: 03/649.95.55.

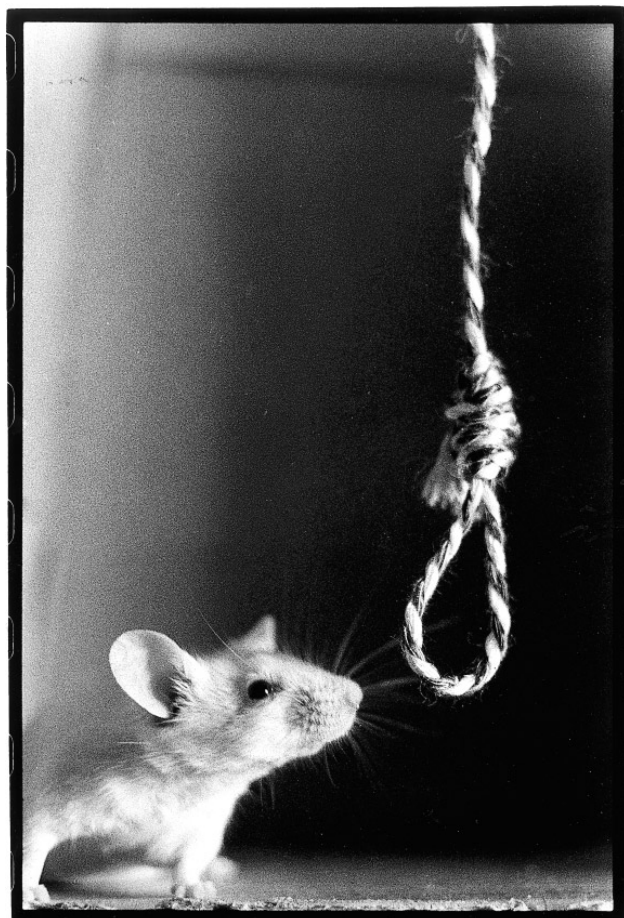
ZELFMOORDPREVENTIE VOOR STUDENTEN IN ALMA

Jaloers op de kerstkalkoen?

De kerstdagen staan voor de deur en iedereen kruipt gezellig met familie en vrienden bij elkaar om te feesten. Voor sommigen echter betekent deze tijd een harde confrontatie met de eenzaamheid. Om hen een andere weg te wijzen dan wat het stemmetje in hun hoofd voorstelt, is er de Zelfmoordlijn.

Sinds 1979 staat bij het Centrum ter Preventie van Zelfmoord (CPZ) een ploeg opgeleide vrijwilligers klaar om mensen die tegen de zelfmoordgedachten vechten te helpen. Ook nabestaanden die hun verhaal willen doen kunnen hier terecht. Jaarlijks zijn er zo'n zesduizend oproepen, met een opvallende stijging tijdens de kerstperiode. Sommigen voelen dan de eenzaamheid of de kilte — ook vaak letterlijk — de kop opsteken en besluiten het gevecht op te geven.

De vrijwilligers die de hulpverlening op zich willen nemen worden eerst onderworpen aan een kennismakingsgesprek. Hierin wordt nagegaan of de nieuwe helpende handen wel de juiste verwachtingen hebben en emotioneel stabiel genoeg zijn. Je moet jezelf tenslotte eventjes leeg kunnen maken om naar de ander te luisteren. Hierna volgt de opleiding, een tiental avonden waarin theorie en techniek gecombineerd worden. Via rollenspel probeert men de vrijwilligers een echte training mee te geven. De opleiding wordt beëindigd met een evaluatie, en daarna kan je aan je nobele taak beginnen. Momenteel werken ongeveer veertig mensen bij de Zelfmoordlijn. Veel te weinig, volgens CPZ. Ook financieel is er een tekort, met meer overheidssteun zou hulpverlening een grote stap vooruit kunnen zetten.

Elisabeth bezoekt haar zus na Jezus' geboorte

Toen Jezus al enkele dagen op de wereld was, kwam Elisabeth, de zus van Maria, op bezoek. Maria verbleef met haar man Jozef en het kind Jezus in de stal. Er was nog steeds geen plaats in de herbergen van de stad. Elisabeth bracht een tijding van belang: ze had een geschrift gelezen van een man met aanzien. Lucas was zijn naam.

Hij was bij de ouders en het pasgeboren kind op bezoek geweest. Omdat er door dit geschrift veel geruchten waren ontstaan, wou Elisabeth haar zus op de hoogte brengen van wat er in de streek van Betlehem gezegd werd. Elisabeth begroette haar zus en zei: "Maria, het zijn voorwaar merkwaardige tijden. Een man, Lucas geheten, heeft jullie bezocht en schreef alles neer." Maria antwoordde: "Ik vraag me af wat hij schreef. De man was zo zat als een Samaritaan!" Elisabeth legde haar uit dat Lucas een verhaal had geschreven waarin Maria door de Heilige Geest zwanger werd.

Kwaad zei Maria: "Wat een onzin! Ik ben een bom. Die man heeft niets begrepen van al wat ik hem zei!" Verwonderd vroeg Elisabeth: "Maar wat bedoel je?" Jozef zei: "Zij is een bom: ze ontploft en alles is terstond verwoest." Maar Maria vermaande hem en legde hem het zwijgen op met een handvol hooi. "Ik ben een BOM: een bewust onbevleete maagd!" Elisabeth bewaarde deze woorden in haar hart. "Er was ook sprake van zingende engelen en herders. Die mannen daar in het wit, zijn dat engelen? En die mannen bij de dieren, zijn dat herders?" Maria ontkende dit stellig. "Nee, Elisabeth. Die mannen in het wit, dat zijn mensen van het Wit-Gele Kruis. Zij komen mij verzorgen. En die mannen bij de dieren zijn van het Blauwe Kruis!"

Daarop vroeg Elisabeth: "Maar waarom lopen hier mensen van het Blauwe Kruis?" Maria antwoordde: "Wel, omdat die dronkaard hen heeft gevraagd. Ik vroeg om hulp en die Lucas dacht dat die ezel hier had geroepen." "Maar hij schrijft dat ze geestelijke liederen zongen. Deze mannen zingen niet," merkte Elisabeth op. "De enige die liederen zong, was die Lucas en het waren zeker geen geestelijke liederen." Elisabeth hielp Jozef ondertussen bij het wegnemen van het hooi uit zijn mond. Jozef sprak: "Welke tegenslagen staan ons nog te wachten? Dit kind is niet van mij, Elisabeth."

Maria kwam tussenbeide en zei: "Als mijn kind de Redder van de wereld zal zijn, dan kan Hij toch moeilijk van dit rund komen?" Elisabeth zei voorzichtig tegen Jozef: "Lucas schreef dat God je in een droom zei dat je bij Maria moest blijven. Is dat waar?" Maar Jozef klaagde: "De enige dromen die ik heb, zijn nachtmerries, en die beginnen meestal pas écht als ik mijn ogen 's morgens open." En Maria zag dat het goed was.

Sven Vannecke

Democratie aan de basis

SJW, afkorting voor Socialistische Jonge Wacht, is een minder *mainstream* maar toch vrij actieve vereniging. Het is de jongerenvereniging van de weinig bekende Socialistische Arbeiderspartij (SAP). Matthias Lievens, die in Leuven mee de kar trekt, geeft uitleg.

Matthias Lievens: «Ik kom zeker niet uit een linkse familie. Voor ik bij SJW terecht kwam heb ik dan ook een intellectuele evolutie ondergaan. Op mijn vijftiende was ik actief in Noord-Zuid-bewegingen zoals Oxfam en 11.11.11. Op mijn achttiende heb ik een tijdje in Cuba verbleven. Daar heerste wel dictatuur, maar tegelijk maakten de coöperatieve bewegingen indruk op mij. Hier in Leuven ben ik dan bij SJW terechtgekomen omdat die vereniging mij het meeste aansprak.»

Veto: *Velen zullen SJW wel kennen van affiches en zo. Toch is het bij het grote publiek misschien niet zo duidelijk wie jullie zijn en waar jullie voor staan.*

Matthias: «In theorie is SJW de jongerenafdeling van SAP, de Belgische afdeling van de Vierde Internationale, waar vijftig landen deel van uitmaken. Dat is de democratische en anti-Stalinistische variant van klein-links. In België onderscheidt SAP zich daarom van de meer bekende PVDA van

Kris Merckx, die Mao en Stalin is blijven steunen en dus historisch een andere positie is gaan innemen. Terwijl zij staan voor een maatschappij van bovenuit geleid door de partij, is SJW vooral bekommerd om het promoten van de sociale bewegingen. Daarbij willen we zo veel mogelijk autonomie voor die bewegingen. Vandaar dat wij minder vertrouwen hebben in de politiek en de parlementaire democratie, en echt van onderuit dingen trachten te veranderen.»

BLAUWDRIJK

Veto: *Nogal vaak verwijt men links, in het beste geval, utopisch te zijn, of gewoonweg geen alternatieven te bieden.*

Matthias: "Hét basisconcept voor SJW is radicale participatieve democratie. Ons alternatief is dat van de radendemocratie. De gemeenschap die zich op kleine schaal organiseert, en zo de productiemiddelen op democratische wijze controleert, zonder centrale bureaucratie. Op lange termijn zou die decentralisering tot het 'afsterven van de staat' moeten leiden, zoals Marx voorspelde. Toch willen we geen blauwdruk geven van een op voorhand bepaald maatschappijmodel, maar vooral het debat aanzwengelen. Er zijn bij ons mensen met verschillende invalshoeken. Vanuit die radicaal-democratische bekommernis

steunen we ook het hele scala van ecologisch, multicultureel, andersglobalistisch, feministisch, denken en verenigingsleven. Het kapitalisme staat misschien wel sterker dan ooit tevoren, maar het biedt ons dankzij de evoluties in ICT ook de mogelijkheden tot globaal verzet.»

Veto: *Wat doen jullie dan concreet?*

Matthias: «We werkten de laatste jaren steeds met een groep van zo'n vijftien leden. Dat is niet zo weinig want we hebben enkel actieve leden, geen papieren leden. Daarmee organiseren we twee soorten activiteiten. Enerzijds wakkeren we de linkse intellectuele dialoog aan met debatten en lezingen. Daar oogsten we best succes mee. Anderzijds is ook actie en mobilisatie voor ons belangrijk. In de loop der tijd hebben we onder meer 'Gastvrij Leuven' en Attac-Leuven op touw gezet.»

Veto: *Hoe verloopt de samenwerking met andere verenigingen hier in Leuven?*

Matthias: «We nemen zeker initiatieven tot linkse frontvorming, maar om het even welke actie of betoging voor een doel dat ons kan overtuigen krijgt onze steun.»

Veto: *Schrikt een radicaal-linkse 'Wacht' soms geen mensen af?*

Matthias: «Tja. We zijn ons ervan bewust dat de naam wel erg strijdvaardig aandoet (*lacht*). Anderzijds zijn de naam en de historische erfenis van de vereniging zo oud dat we die niet veranderen. SJW bestaat

eigenlijk al zo'n honderd-twintig jaar. Het waren de oorspronkelijke jongeren van de SP. Wegens te radicaal zijn die daar dan buitengezet. Onder meer Frank Vandenbroucke, Wim Schamp en verschillende profen zijn nog lid geweest. Soms worden mensen wel eens afgeschrikt door ons imago, maar als ze ons persoonlijk en onze concrete bekommernissen leren kennen zijn ze vaak veel positiever.»

Veto: *Dus daarom zijn jullie 'socialistisch' en niet 'communistisch'?*

Matthias: «Ach, uiteindelijk zijn dat gewoon etiketten. Communisme verwijst naar het Oostblok, terwijl wij net voor radicale democratie zijn. Maar we situeren ons wel degelijk links van sp.a en Agalev, voor een goed begrip. Zij geven veel te veel toegevingen. Zeker de groenen hebben zich uitverkocht in het tijdsbestek van amper één legislatuur. Wanneer ik Patrick Janssens dan bezig hoor over een efficiëntere overheid, vraag ik me af of privatisering echt wel de oplossing is. Het buitenland toont het vaak anders aan. Nog een ander voorbeeld: de EU is een project van sociaal-democratische politici, maar is toch vooral een neoliberale gemeenschap.»

Lieven De Rouck

<http://go.to/sjw>

LUC LAMINE WEER IN OPSpraak?

Professor schrijft verdediging voor Vlaams Blok

Luc Lamine, docent aan de Leuvense rechtsfaculteit, bereidt achter de schermen de verdediging voor van de Vlaams-Blok-vzw's die terechtstaan in het racismeproces. Hiermee rijst opnieuw de vraag hoe lang de positie van Lamine aan de K.U.Leuven nog houdbaar is.

Het bericht stond vorige week in *De Morgen* en was van de hand van Marc Spruyt, die een expert is wat het Vlaams Blok betreft. Hij had de hand kunnen leggen op een interne nota van de juridische dienst van het Vlaams Blok, geschreven door Luc Lamine. Daarin doet de Leuvense docent een aantal suggesties voor de advocaten van de extreemrechtse partij, mocht het ooit tot een veroordeling komen. Zo stelt hij voor een procedure aan te spannen bij het Hof van Cassatie en bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Ook bracht Spruyt het bericht uit dat Lamine ook reeds bij het eerste proces hand- en spandiensten had verleend, omdat het partijbestuur van het Vlaams Blok al vorig jaar een bedankbrief naar Lamine had gestuurd.

Luc Lamine was in 2000 kandidaat voor het Blok bij de gemeenteraadsverkiezingen in Rotselaar. Zijn echtgenote werd toen verkozen als gemeenteraadslid. De kandidatuur van Lamine veroorzaakte toen veel ophef in de media, bij het personeel van de K.U.Leuven en bij de studenten. Lamine onderschreef immers toen in interviews het racistische zeventigpuntenprogramma — intussen begraven door het Blok wegens te radicaal — punt voor punt. De K.U.Leuven benadrukte dat de opdrachtverklaring van de universiteit niet te verzoenen is met het

programma van het Vlaams Blok, maar dat zij niets kan ondernemen tegen het privé-engagement van één van haar personeelsleden. Ze zou de zaak echter blijven opvolgen. De studentenkring VRG nam sterk stelling tegen de kandidatuur van Lamine. Volgens het VRG brengen Lamine en zijn

werd ook bij andere gelegenheden opgemerkt in de buurt van Vlaams Blok-parlementsleden. Hij houdt zich binnen de partij ook niet op de achtergrond en treedt ook op naar buiten. Zo doet verbondspreses Filip Tirez in de KVHV-Verbandsberichten van januari 2001 verslag van een vormings-

engagement' erg dun wordt. Wederom wordt immers de naam van de K.U.Leuven in verband gebracht met een ondemocratische partij. Overigens is Luc Lamine geen advocaat en gaat de redenering niet op dat hij slechts juridische ondersteuning biedt, zoals iedere persoon het recht heeft verdedigd te worden voor een rechtbank. Het is daarom uitkijken wat de K.U.Leuven zal doen als het komt tot een veroordeling van het Blok wegens racisme. Zou zij dan een personeelslid kunnen handhaven dat feitelijk lid is van een criminele vereniging? In bepaalde kringen van de universiteit hoopt men intussen stilletjes dat Lamine zal weggefilterd worden bij de evaluatie van het zelfstandig academisch personeel...

Thomas Leys

uitspraken de reputatie van de universiteit en de rechtsfaculteit ernstige schade toe. Sociale Raad van studentenkoepel LOKO koos ervoor geen standpunt in te nemen, omdat ze geen uitspraak wenste te doen over politieke partijen.

EVALUATIES

Het nieuws over de activiteiten van Lamine komt ook niet echt als een verrassing. Lamine was immers ook al gesignaleerd op de rechtzittingen van het proces en

avond met Luc Lamine, "die onttaarde in een overdreven racistisch betoog, degouterend, en bijgevolg hebben een aantal mensen volledig terecht het anders toch al overvolle Rubenscafé verlaten. Laten we deze zwarte bladzijde zo snel mogelijk vergeten en achter ons laten!" In hoeverre dit alles nog onder de academische vrijheid valt, is maar zeer de vraag.

Het proces tegen het Vlaams Blok is immers intussen ook een zaak geworden van groot publiek belang, waardoor de grens tussen professioneel werk en 'privé-

LOKO geeft geldelijke steun

Vrije verenigingen met een politiek of een maatschappelijk doel, komen in aanmerking voor erkenning en subsidiëring door de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). Hiervoor moeten ze een aanvraag indienen waarin ze bewijzen dat ze aan een aantal voorwaarden voldoen. Deze staan beschreven in het reglement van de 'financiële controlekommissie' (FKK). Je kan dit reglement bekomen op het kantoor van LOKO-Sociale Raad, 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven of vanaf januari op de volgende website: <http://www.sora.student.kuleuven.ac.be>.

De erkenningsaanvraag moet uiterlijk op vrijdag 21 februari 2003 binnen zijn. Gelieve de aanvraag persoonlijk te overhandigen en een ontvangstbewijs te vragen. Voor verdere uitleg kan je altijd telefoneren (016/22.95.41 tussen 14u en 18u), faxen (016/22.01.03) of mailen (sora@sora.student.kuleuven.ac.be).

Tweede beiaardcantus komt eraan!

Wie al langer dan twee jaar in Leuven vertoeft, herinnert zich ongetwijfeld nog de eerste editie van de beiaardcantus op het Ladeuzeplein. Meer dan drieduizend studenten zongen en dronken zich toen vrolijk de nacht in. Op woensdag 2 april 2003 kunnen alle cantusliefhebbers weer uit hun dak gaan op de tonen van de beiaard.

"Dit was de grootste en meest geslaagde cantus ooit in Leuven, prosit!" schreven de kranten eind september 2000. In het kader van het feestjaar '575 jaar K.U.Leuven' mochten de studenten toen het Ladeuzeplein inpalmen voor een massacantus. Een onverhoopt succes werd het: meer dan drieduizend studenten zongen mee, terwijl er nog vijfhonderd wachtenden aan de kassa stonden.

Net als voor de eerste editie, ligt de

organisatie van de tweede beiaardcantus in handen van Kringraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). Een werkgroep met enthousiastelingen van Kringraad en verschillende faculteitskringen is reeds sinds het begin van dit academiejaar bezig het evenement voor te bereiden. Ook de hogescholen van de associatie K.U.Leuven zullen actief betrokken worden bij de organisatie. Het is immers de bedoeling dat de beiaardcantus de eerste activiteit voor en door studenten uit de associatie wordt.

Wie natuurlijk ook niet op de afspraak mag ontbreken is universiteitsbeiaardier Luc Rombouts. Zijn beiaardspel gaf een extra cachet aan de cantus op het Ladeuzeplein, en via een aantal technische ingrepen wil men ervoor zorgen dat zijn muziek deze keer nog beter uit de verf komt. Rombouts is niet alleen een gerenommeerd beiaardier. Hij is ook geen onbekende van het studentenleven. Zo was hij ooit preses van Klio.

Deze week starten de organisatoren al met een kleine teaser-campagne. Vanaf het begin van het tweede semester zal volop promotie gevoerd worden, zodat alle Leuvense studenten op de hoogte zullen zijn van het gebeuren. Nieuw deze keer is wel dat er alleen kaarten in voorverkoop zullen worden verkocht. Vanaf maart zullen deze beschikbaar zijn bij je favoriete studentenkring, fakbar of studentenclub.

Tijl Vereenooghe

www.beiaardcantus.be

Interesse om mee te werken aan de beiaardcantus? Ben je de ideale senior voor deze cantus? Of ken je zo iemand?

Stuur dan bliksemsnel een mailtje naar krira@krira.student.kuleuven.ac.be.

Geschiedenis van de universiteitsbeiaard

Het verhaal van de universiteitsbeiaard begint bij de tragische gebeurtenissen van de nacht van 25 op 26 augustus 1914. Toen ging een groot deel van de stad, en dus ook van de universiteit, in vlammen op bij de bezetting door de Duitsers. Ook de universiteitsbibliotheek, toen nog gevestigd in de Universiteitshallen, werd in de as gelegd.

Een schokgolf van verontwaardiging ging door de westerse intellectuele wereld. Talrijke instellingen zetten zich in, al vanaf 1914, om het gemartelde 'Oxford van België' herop te bouwen. Het gebouw van de centrale universiteitsbibliotheek op het toenmalige Volksplein, nu het Ladeuzeplein, is misschien wel het meest gekende voorbeeld van die heropbouw. Talrijke beelden en opschriften verwijzen naar de oorlog en het herstel van erna.

In het nieuwe bibliotheekgebouw werd een torenklok en een beiaard geïnstalleerd. Ze vormen een gedenkteken voor de Amerikaanse ingenieurs die in Europa waren gesneuveld tijdens de eerste wereldoorlog. De 48 sterren van de wijzerplaten en evenveel klokken van de beiaard verwezen naar het toenmalige aantal Amerikaanse staten. De klokken kwamen uit een Engelse gieterij; de Britse klokken waren in die tijd namelijk superieur aan de Nederlandse en de Belgische. Op 4 juli 1928 werd het nieuwe instrument ingespeeld door Jef Denyn. Toren en beiaard overleefden de brand die op 12 mei 1940 de nieuwe bibliotheek vernielde.

Onder impuls van de Amerikaanse beiaardier Margo Halsted werd de universiteitsbeiaard in 1983 grondig gerenoveerd. Met 63 klokken en een totaal klokgewicht van 35 ton is het een van de topinstrumenten ter wereld. Een van de nieuwe klokken draagt een Latijns opschrift dat de vredebrengende rol van de beiaard in het licht stelt:

'De tolk des levens ben ik met welluidende stem, Het levenslot maak ik bekend in goede en kwade tijden. Laat er vrede en begrip zijn in de hele wereld. Dit zing ik van op deze hoogte vanuit mijn bronzen hart...'

Op geregelde tijdstippen laat de universiteitsbeiaard dan ook zijn stem horen, zowel tijdens het academiejaar als in de zomermaanden, wanneer er speciale zomerbeiaardconcerten plaatsvinden. En nu zal, op 2 april 2003, voor de tweede maal een cantus met beiaardspel begeleid worden.

(tv)

VETO SPRAK MET RUDOLF, HET VUILGEBEKTE RENDIER

“Al die jenever: dat is goed voor een indigestie!”

Fondagochtend, net voor zonsopgang. Enkele late feestvierders wankelen van de Oude Markt naar hun bedstee. Niet zo voor uw Veto-reporter die weliswaar ook wakker is, maar een half uurtje geleden is opgestaan voor de buitenkans in zijn prille journalistieke carrière. Dankzij uitgebreide onderzoeksjournalistiek krijgt Veto de kans om het meest exclusieve interview van het jaar af te nemen. De plaats van het gebeuren is de Leuvense kerststal op de Grote Markt. Onze gast is niemand minder dan Rudolf het Rendier.

Rudolf komt iets te laat op de afspraak en spreekt wat moeilijk Nederlands. Dat komt door zijn lange gesprekken met zijn buitenlandse collega's in het rendierspan van de kerstman. Rudolf zelf is oorspronkelijk van Lo-Reninge in West-Vlaanderen. Ik bied hem wat haver aan en stel de eerste vragen.

Veto: Rudolf, hoe is het leven in deze periode voor een rendier dat jouw positie bekleedt?

Rudolf het Rendier: «Wat een domme vraag is me dat! Zwaar natuurlijk. We hebben bijzonder veel werk, waaronder het voortslepen van een dikzak van honderdveertig kilo in een verouderd rendierspan. Die vent heeft dan nog de irritante gewoonte om te pas en te onpas ho-ho-ho te roepen en ons met een zweepje te slaan. Als ik dan

nog foliekes als dit interview erbij moet nemen, snap je toch dat ik redelijk overspannen rondloop.»

Veto: Dat rendierspan, welk model is dat eigenlijk?

Rudolf: «Nu hebben we een Snowcruiser Deluxe. Maar eigenlijk is dat ding al een tijdje uit productie. Als we pech hebben is het soms een hele onderneming om nieuwe onderdelen te vinden. Adolf (een van Rudolfs collega's, rd) en ik ijveren al jaren voor een nieuw span, liefst met een hulpmotortje.»

Veto: Wat is jouw positie in het gareel?

Rudolf: «Dat hangt er van af. We gebruiken de viriliteitsregel. Dat betekent dat diegene van ons die het meest bronstig staat, vooraan mag. Omdat die ons per slot van rekening van de grond moet doen gaan. Meestal kom ik daar wel aan te pas. Adolf echter niet. Hij heeft sinds dit jaar synthetische testikels, kunstkloten zeg maar, en sindsdien heeft hij maar weinig explosieve kracht meer over.»

Veto: Is Adolf dan nog wel geschikt als rendier voor de kerstman?

Rudolf: «Wel dat hangt er van af hoe je het bekijkt. Hoe zal ik dit subtiel aanbrenge? Adolf heeft dan wel problemen om mee te trekken, maar bewijst ook een aantal andere diensten aan Santa.»

Veto: Wat voor diensten dan wel? Koffie zetten bijvoorbeeld?

Rudolf: «Joengske, ben jij naïef of zo? Adolf is een die niet voor het andere geslacht is. Je zou zijn blik moeten zien als ik voor hem in het gespan loop. Veel van de route zal hij niet gezien hebben. Snappie? En dan te denken dat homo-seksuelen in dit land zullen mogen trouwen. Straks valt hij

op zijn knieën voor onze baas en gaan ze als koppel in de Ardennen wonen.»

Veto: Is dat geen gevaarlijk plaats voor een rendier?

Rudolf: «Gelijk heb je. Als we over de Ardennen rijden, worden we zeker in deze tijd van het jaar als wild aanzien. We hebben zo een lijstje met gevaarlijke zones die we moeten doorkruisen. Brussel bijvoorbeeld is gevaarlijk wegens de ongezonde lucht. De Ardennen uiteraard omdat we er beschoten worden met een redelijk zwaar kaliber. A propos, we hebben daar effectief al één van onze collega's verloren. Hij was op slag dood en we hebben hem moeten dumpen. Hij is een week later opgediend als het kerstdiner in de Faculty Club in Leuven. Het schijnt dat de grote baas van de universiteit, tevens mijn goede vriend, in de wolken was. Dat is grappig want meestal zijn wij, kerstmanrendieren, in de wolken (bulderlach).»

Veto: Wanneer zit het seizoen er voor jullie op?

Rudolf: «Als de dikzak er genoeg van heeft, meestal door een indigestie van al die jenevers rond kerstbomen. Niet plezant hoor, om hem dan naar huis te brengen. Meestal laten we een spoor achter, if you know what I mean. Maar bon, we blijven het graag doen, zeker en vast.»

Veto: Dank je voor dit gesprek.

Rudolf: «Yup, met plezier. Is er nog haver?»

Ruben Dewaele

Integere integratie: geen knuffel, knuppel of geklungel

We gaan het natuurlijk niet blijven zeggen. Vorm deze keer zelf een zin met de woorden 'actueel', 'integratie' en 'debat'. Radio 1 vatte het groots op en organiseerde in het Maria-Theresiacollege een debat met heel wat bekende koppen. Inburgering: hoe en hoever, luidde de vraag. Wij waren er ook.

Jan Hautekiet leidde maandagavond het vierde Radio 1-debat in voor een afgeladen volle grote aula. Kaarten konden gratis worden aangevraagd, maar wegens de vele aanvragen moesten heel wat mensen ontgoocheld worden. Karel De Gucht (VLD), Filip Dewinter (Vlaams Blok), Erik Van Rompuy (CD&V), Mieke Vogels (Agalev) en Robert Voorhamme (sp.a) vertegenwoordigden hun partijstandpunt. Zij werden dan nog eens bijgestaan, of tegengewerkt, door Tarik Fraihi (Federatie van Marokkaanse Democratische Organisaties), Ching Lin Pang (Centrum voor Gelijkheid van Kansen van de K.U.Leuven), en onderzoekster Marion Van San die naam maakte met haar onderzoek over criminaliteit in allochtone gemeenschappen.

GENERATIE

Het debat bestond uit drie 'ronden', gemedereerd door Radio 1-stemmen Marc Van de Looverbosch en Geertje De Ceuleneer. Apotheose was zoals verwacht het debat tussen Karel De Gucht en Filip Dewinter. Andermaal slaagde Dewinter er in een groot deel van de zaal aan het lachen te

brenge, maar uit de vragen achteraf bleek niet onmiddellijk dat de zin voor kritiek daardoor verloren ging bij het publiek.

Gelukkig werd het niet enkel een spektakelrijke tweegevecht De Gucht-Dewinter.

Vooral de interventies van Van San, Voorhamme en Lin Pang brachten echt iets bij aan het debat zoals het al weken wordt gevoerd. Zij konden dan ook wars van enige partijpolitiek spreken. Bij politici gaan vaak allerlei nuances en onderscheiden verloren,

bijvoorbeeld tussen nieuwkomers en allochtonen van de tweede of derde generatie. Lin Pang maakte duidelijk dat de meerderheid van de huidige nieuwkomers uit het Oostblok en Zwart-Afrika komt, en

schien, al leek hij verder toch wel een knuffelbeleid voor te staan.

Concreet werd ook het 'onthaaldecreet' van de Vlaamse Regering onder de loep genomen. Daarvan wordt algemeen ingezien dat het aan migranten drie eisen moet stellen: kennis van de Nederlandse taal, werkbereidheid en bereidheid tot bijscholen, en kennis van de Vlaamse maatschappij ('maatschappelijke oriëntatie'). Twistpunten zijn enerzijds de mogelijkheid tot bestraffing bij weigering, en anderzijds de invulling van dat laatste aspect. Toch willen de meeste migranten integreren en Nederlands leren. Weigeren zijn eerder uitzondering dan regel. De invulling van 'aanpassen aan onze maatschappij' vormt eigenlijk de kern van het debat. Voor de meeste partijen impliceert dit kennis van de taal, loyaliteit aan het land en respect voor de Westerse democratie en rechtstaat. Cultureel of religieus fundamentalisme zijn dan uitgesloten.

WERKVLOER

Dewinter bleef bij zijn "aanpassen of terugkeren". Hij eiste "volledige assimilatie en respect voor onze normen en waarden". Wat dat allemaal concreet moet inhouden kwamen we wederom niet te weten. Voorhamme deed tenminste de moeite om de problemen te erkennen: Vlaanderen moet net zoals de andere Europese naties op zoek naar een andere invulling van nationale identiteit. Een consequente houding ten opzichte van de te losse snel-Belg-wet en het migrantenstemrecht zijn hierin essentieel maar tot op heden afwezig. Dewinter merkte ook op dat Dyab Abou Jahjah "onze tolerantie misbruikt, terwijl dat concept hem vreemd is". Best mogelijk, maar Dewinter moet toch maar eens beseffen dat niet alle allochtonen Jahjah's zijn. Waarom anders deze gecontesteerde Libanees bij elk antwoord betrekken? De Gucht bracht tegen Dewinter in dat hij de complexiteit van het probleem niet wil zien en daarom slechts één oplossing voorstelt, die van de exodus.

Voorhamme beseft dat de socialistische doctrine, die stelt dat gelijkheid in het onderwijs en op de werkvloer automatisch leidt tot integratie en het einde van de problemen, niet helemaal overeenstemt met de realiteit. Van San trad Voorhamme enigszins bij door pessimistisch op te merken dat het dalen van de werkloosheid bij allochtonen allerminst leidde tot een einde van de problemen. Volgens haar is de enige oplossing voor politici de straat opgaan en luisteren naar de grieven van alle inwoners. Niet enkel de organisaties maar de jongeren zelf hebben een mening die het waard is gehoord te worden. In Nederland blijkt dat allochtonen zich bewust distantieren van de minderheid van probleemgevallen.

Vogels pleitte nogmaals voor migrantenstemrecht, opdat allochtonen hun frustratie niet op straat zouden uiten. Zij kreeg lik op stuk van De Gucht: "Wie zegt dat zij geen stemrecht hebben? Dat waren Belgen." Ook Voorhamme haalde uit naar Vogels door te stellen dat hij een echte samenleving wilde, geen segregatie: "de grondwet respecteren is niet voldoende". Laten die wijze woorden dan ook het debat op een integere manier bevorderen en bevruchten, dachten wij bij het binnengaan van de receptie.

Lieven De Rouck

Het debat is integraal na te beluisteren op: www.radio1.be/blikvanger/debat_leuven.htm

LEUVENSE STUDENTEN OVER INTEGRATIE

"Nederlands beheersen is vereiste"

Tet debat rond integratie is een heet hangijzer. De AEL, de Arabisch Europese Liga, politici en autochtonen uitten de laatste weken hun mening omtrent verplichte lessen Nederlands, migrantenstemrecht en discriminatie op de arbeidsmarkt. Maar hoe staat de Leuvense student tegenover deze thema's?

An: "Ik denk dat het voorval in Borgerhout alles verergerd heeft, men is er echt opgesprongen. De leden van de AEL gebruiken dit als iets om zich aan op te trekken, zo van *zie je wel?* Ik denk trouwens dat Abou Jahjah niet representatief is voor de Liga die hij vertegenwoordigt: hij bezit een universitair diploma en spreekt vloeiend Nederlands. De meerderheid van de AEL bezit deze eigenschappen niet en is zeer agressief ingesteld. Eigenlijk mogen ze van geluk spreken met zo'n voorman."

"Ik begrijp niet waarom ze zich zo heftig uitdrukken: hier wonen bijvoorbeeld toch ook veel joden en die komen toch niet op straat? Waarschijnlijk hangt het samen met de Arabische cultuur, die sterk afwijkt van de onze. Het is ergens niet realistisch van hen om te eisen dat ze hun religie hier volledig mogen belijden. Ik vind dus dat ze bereid moeten zijn tot integratie: een hoofddoek op een katholieke school vind ik bijvoorbeeld niet kunnen. Ook moeten ze verplicht worden tot het leren van Nederlands en ik sta dan ook achter een eventuele wettelijke vervolging indien ze dit weigeren. Hoe kan men elkaar begrijpen als men elkaars taal niet spreekt?"

CONCENTRATIE

"Wanneer ze beweren dat ze zo zwaar gediscrimineerd worden, heb ik soms wel zo iets van: 'Ga dan terug!' Ik begrijp dat dat niet zo eenvoudig is, maar de wereld moet toch ergens in evenwicht gehouden worden? Het is onmogelijk dat ze allemaal naar onze contreien verhuizen. Een migratiestop vind ik dus noodzakelijk. Daarnaast vind ik dat we eerst de Belgen die het slecht hebben moeten helpen. Dit neigt misschien naar 'Eigen volk eerst', maar we kunnen die twee groepen onmogelijk tegelijk helpen."

"Zelf woon ik in Houthalen, een gemeente met een grote migrantenproblematiek. De concentratie aan Marokkanen en Turken is er hoog en ik heb al veel negatieve ervaringen met hen gehad. Ik heb zelfs de indruk dat de politie bang van hen is: als ze met een groep een politieagent bedreigen, durft die hen niet meer aanpakken. Dat vind ik schandalig en ik sta dan ook achter een strenge aanpak."

RAMADAN

Jonas: "Ik sta dubbelzinnig tegenover de bewering van sommige migranten dat ze gediscrimineerd worden. Ergens geef ik ze gelijk, aangezien ze inderdaad moeilijk werk vinden en veel Belgen een negatieve ingesteldheid tegenover hen vertonen. Maar langs de andere kant staan wij hen toch toe dat ze hun geloof belijden en hoofddoeken dragen? Van mij mogen ze hun eigen cultuur behouden, zolang ze anderen daarmee niet storen. Onze cultuur moet echter dominant blijven. Er moet bijvoorbeeld respect zijn van hun kant voor de positie van de vrouw in onze samenleving. De migrantenvrouwen moeten hier de kans krijgen om te emanciperen, maar ik vind niet dat wij de plicht hebben om hen daartoe aan te zetten. Enkel wanneer ze zelf het initiatief nemen, moeten wij hen daarin steunen."

"Wat de politieke reacties betreft, vind ik dat Verhofstadt overdrijft met zijn nieuwe wetten tegen de AEL. Dit is de taak van de wetgevende macht en ons rechtstelsel zou in gevaar komen indien we dergelijke initiatieven zouden toelaten. De reactie van Vogels vind ik dan weer het andere uiterste: dialoog is prima, maar je moet hun cultuur niet gaan overnemen door mee de ramadan te vieren met een hoofddoek."

"Ik vind absoluut dat migranten de Nederlandse taal moeten beheersen. Dit is trouwens ook een belangrijke voorwaarde voor het verwerven van stemrecht: hoe kan men anders weten achter welke partij men staat? Algemeen vind ik dat stemrecht toegekend mag worden indien men Belg is, hier vijf jaar verblijft en de taal beheerst. Hen tot die laatste voorwaarde dwingen via wettelijke vervolging vind ik een minder goed idee. Ik sta eerder achter een verlaging van hun OCMW-steun indien ze weigeren. Wat betreft de steun van arme migranten en vluchtelingen, vind ik dat we hen materiële hulp moeten geven in plaats van geld. Hierbij denk ik aan goedkope huizen, voedselbonnen of voordelige elektriciteits-tarieven. Zo zal België minder aantrekkelijk worden voor economische vluchtelingen. Ik pleit niet voor een immigratiestop, maar enkel 'dringende gevallen', zoals politieke vluchtelingen, mogen toegelaten worden."

"Zelf heb ik weinig ervaring met de migrantenproblematiek. Ik woon in Lier, waar er vrijwel geen problemen zijn en in Leuven loop je amper migranten tegen het lijf."

Heleen Dom

“We zijn allemaal Leuvenaars”

Integratie is brandend actueel. Er gaat geen dag voorbij of er wordt een nieuw wetsvoorstel hieromtrent geponeerd. Hoe zit het in Leuven met de allochtone gemeenschap? Veto ging praten met de Leuvense schepen van Integratie, Saïd El Khadraoui (sp.a).

Sinds de rellen in Antwerpen laaien de discussies over inburgering weer hoog op. Verplichte taallessen, inburgeringscursussen, pactsen allerlei tussen de allochtone en autochtone gemeenschappen, kortom: veel — sterk uiteenlopende — ideeën. In tegenstelling tot grootsteden als Antwerpen gaat het in Leuven, toch de vijfde grootste stad van Vlaanderen en waar één inwoner op de tien van vreemde origine is, verre van slecht. Een gesprek met de bevoegde schepen is dus verre van misplaatst.

Veto: Hoe ziet u integratie precies?

Saïd El Khadraoui: «Mensen moeten overeenkomen, ze moeten kunnen samenleven zonder problemen. Het doel is een aangename en veilige stad te creëren, waar het fijn wonen is. Dit is dus niet specifiek op vreemdelingen gericht; we zijn immers allemaal Leuvenaars. Integratie is echter niet af te bakken, al mijn collega's krijgen er mee te maken. Als ik als schepen van Cultuur een activiteit rond wereldmuziek inricht waarbij ik de allochtone gemeenschap betrek, dan doe ik ook aan integratie. Mijn doel moet eigenlijk zijn om de integratiedienst overbodig te maken.»

STEREOTIEP

Veto: En hoe ziet u die integratie concreet ingevuld?

El Khadraoui: «De algemene gedachte van inburgering waarbij iedereen gelijk wordt behandeld, is te stereotiep. Er zijn veel vreemdelingen die spontaan taallessen gaan volgen. We moeten geval per geval behandelen en geen strikt afgebakend beleid voeren. Vooral de problemen op lange termijn zoals de schoolachterstand en de hoge werkloosheid bij allochtonen vragen onze aandacht. Zo loopt er nu een proefproject in Vlaanderen, waaraan ook Leuven deelneemt, waarbij we extra geld voor nieuwkomers krijgen. De invulling is volledig vrij te kiezen door de steden zelf. Het project behelst drie fasen: vooreerst zijn er de essentiële taallessen en, ten tweede, een

cursus *Maatschappelijke oriëntatie*, waarin aandacht wordt geschonken aan zaken zoals de Belgische staatsstructuur en het Leuvense huisvuilbeleid. De derde en wellicht de belangrijkste fase begeleidt hen bij het vinden van een job. Dit jaar hebben we hierbij 140 mensen geholpen en volgend jaar worden er dat 200.»

«Het is echter een proefproject. Mocht de Vlaamse overheid in de toekomst de nieuwkomers verplichten zo'n inburgerings-traject te volgen, dan zullen de kosten hoog oplopen. We moeten dan bijvoorbeeld veel

mannen zijn er meer problemen, hen te sensibiliseren is een van de taken van onze nieuwe jongerencoördinator, een waardevol persoon met veel sociale terreinervaring.»

VERKEERSBORD

Veto: Hoe doet Leuven het vergeleken met andere steden op vlak van integratie?

El Khadraoui: «Ik mag natuurlijk nooit tevreden zijn; het kan altijd beter. Leuven is een speciaal geval door de aanwezigheid van de universiteit. Er zijn hierdoor veel buiten-

samenwerking met LOKO en de universiteit een gids voor buitenlandse studenten opstellen. Hierin leggen we dan bijvoorbeeld de stadswerking uit en ook de betekenis van verkeersborden. Dit kan vreemd klinken, maar veel buitenlandse studenten kennen onze verkeersborden niet, wat voor problemen kan zorgen. Het is de rol van de Vlaamse Gemeenschap het onderwijs te democratiseren, niet van de universiteit, die heeft een andere opdracht.»

JAPANNER

Veto: Is het de plicht van de stad Leuven om allochtonen in dienst te nemen aangezien zij een hogere werkloosheid kennen?

El Khadraoui: «Onze aanwervingen gebeuren zuiver objectief: voor alle vacatures passen wij vergelijkende examens toe, de eerste krijgt dus de job. Er zijn echter wel speciale acties in samenwerking met de VDAB, zoals bijvoorbeeld onze ACTIVABanen. Deze mensen, een twintigtal, krijgen extra begeleiding die hun beter voorbereidt op de examens. Slechts anderhalf procent van onze werknemers zijn allochtoon, maar we kunnen niet meer. Quota's? In principe ben ik daar niet tegen, maar je moet het onderscheid maken tussen een fabriek die honderd arbeiders tewerkstelt en een stadsdienst van twee man. In het eerste geval kun je makkelijk zeggen dat er x procent allochtonen moeten werken, maar in kleine diensten is een dergelijke quota niet haalbaar.»

Veto: Tot slot, een actueel discussiepunt: moet men allochtonen dwingen tot het volgen van taallessen of moet dit een vrije keuze zijn?

El Khadraoui: «Het is essentieel dat allochtonen Nederlands leren, vooral voor henzelf. Dit is voor mij het belangrijkste, andere factoren zoals welke godsdienst deze mensen nu juist belijden zijn niet relevant. En zoals eerder gezegd zijn velen onder hen écht gemotiveerd om het Nederlands machtig te worden, maar er zijn er natuurlijk ook die hier al tien jaar wonen en nog geen woord Nederlands spreken. In plaats van zij die de lessen niet volgen te straffen, zou ik diegenen die het wel doen belonen door bijvoorbeeld extra begeleiding. Ik wil trouwens wel eens zien of de overheid rijke Japanse investeerders gaat verplichten om Nederlands te leren.»

Ben Deboeck

www.leuven.be

meer taalleerkrachten aanwerven en niets is gratis. De stad Leuven zal dan een budget vragen dat viermaal het huidige bedraagt. Dat is een probleem dat veel mensen schijnen te vergeten: integratie is duur.»

Veto: Er is ook naschoolse begeleiding voor allochtonen, is dit...

El Khadraoui: (onderbreekt enthousiast) «Dat is mijn topprioriteit! Verbeterd onderwijs is de basis van een goed integratiebeleid. Talent moet een kans krijgen: allochtonen worden nog veel te vlug doorgestuurd naar het technische of beroepsonderwijs. Er is momenteel een evaluatie van alle Leuvense scholen aan de gang, die ons een goed overzicht zal geven op basis waarvan we concrete afspraken met de scholen kunnen maken over te nemen maatregelen. Zo zullen scholen met meer migranten in de toekomst meer middelen krijgen. Ook onze vrouwenwerking functioneert goed. Het valt op dat veel vrouwelijke allochtonen gemotiveerd zijn en het goed doen. Met

landse studenten, vorsers en gastproffen. Je kunt in Leuven zowat elke nationaliteit terugvinden. Er zijn echter geen getto's in Leuven, het betreft kleine groepen. De grootste groepen zijn de Marokkanen, een zevenhonderdtal, en de Koerden, zo'n vijfhonderd personen. De problemen in Leuven zijn eigenlijk niets vergeleken met die in steden als Antwerpen en Mechelen. Hoogstens eens een burenruzie. Toch moeten we ook hier aandacht aan schenken; die individuele gevallen zijn uiteraard ook belangrijk. Met de Leuvense allochtone jeugd zijn er weinig problemen, als er al amok wordt gemaakt, betreft het meestal vreemdelingen van buiten Leuven. In vergelijking zorgen de studenten voor heel wat meer problemen!»

Veto: Hoe is de relatie met die universiteit, hoe ziet u haar rol op gebied van integratie?

El Khadraoui: «We werken samen op verschillende terreinen. Zo gaan we de inschrijvingen efficiënter maken en in

EREDOCTORATEN 2003

Prinses Elisabeth moet nog even wachten

Ta de intellectuele oproer van vorig jaar tegen het eredoctoraat — *doctoraat honoris causa* — van prins Filip was het dit jaar spannend afwachten wie de eretitels in de wacht zou slepen. Speculaties als zou de paus, prinses Elisabeth of Bart Simpson de gelukkige zijn, bleken al snel uit de lucht gegrepen. Ook Angèle Manteau en Gerard Reve zijn er ondanks hun ruime verdienste voor de Vlaamse letteren niet bij. Wie dan wel? Veto stelt voor: de eredoctoraten 2003.

De eredoctoraten van onze Alma Mater worden toegekend aan personen met een belangrijke maatschappelijke of wetenschappelijke verdienste. Die worden dan op

het Patroonsfeest van de universiteit in de bloemetjes gezet. En raar maar waar, bij de bekendmaking van de nieuwe eredoctores blijken de namen zelfs geloofwaardig te zijn. De eredoctores zijn netjes gekozen uit verschillende disciplines en sferen. Naast drie wetenschappers is er ook een schrijver en een kardinaal bij.

PAUS

Walter Kasper (°1933) is theoloog en filosoof. In 2001 werd hij door de paus tot kardinaal benoemd. Kasper is vooral begaan met het vraagstuk over de dialoog tussen christenen en het contact met andere godsdiensten. Hij is werkzaam in de Pauselijke Raad voor de Bevordering van Eenheid onder de Christenen. Kasper is zo een van de voortrekkers van de oecumenische bewe-

ging binnen de katholieke Kerk.

Mario Vargas Llosa (°1939) is schrijver en essayist. Hij combineert politiek engagement met zijn activiteiten als schrijver. In 1989 was hij zelfs kandidaat voor de presidentsverkiezingen in Peru. In zijn oeuvre zijn niet enkel romans en theaterwerken te vinden, maar ook — jawel — erotische literatuur. De universiteit prijst hem om zijn literaire kwaliteiten en zijn kritische maatschappelijke houding.

Catherine Verfaillie (°1957) studeerde voor arts aan de K.U.Leuven. Zij werkt nu aan de University of Minnesota. Daar doet ze onderzoek naar stamcellen. Verfaillie wordt beschouwd als een van de belangrijke onderzoekers in het stamcellenonderzoek. Aanvankelijk had ze haar zinnen op een atletiekcarrière gezet, maar een blessure maakte daar een einde aan. Het gevolg was

dat Verfaillie geneeskunde ging studeren en nu op internationale schaal een reputatie heeft gevestigd.

Kai Simons (°1938) is celbioloog en werkzaam in Duitsland. Zijn werk is van belang voor de immunologie en rechtstreeks relevant voor onderzoek naar de ziekte van Alzheimer. Simons ijvert ook voor de uitbouw van een Europees wetenschappelijk netwerk in de biowetenschappen.

Gerhard Ertl (°1936) werd reeds met meerdere prijzen onderscheiden voor zijn werk in de chemie. Hij toonde het belang aan van methoden uit de oppervlaktefysica voor het begrijpen van chemische processen. Ertl wordt voor dat werk ook gezien als een van de toekomstige kandidaten voor de Nobelprijs.

Ruben Dewaele

“Macho’s vind je in de

Marleen Vanderpoorten (VLD) is over de helft van haar legislatuur. Hoog tijd voor een gesprek over wat leeft in het hoger onderwijs. En over wat niet leeft: “Het zou me interesseren om te weten waaraan die erg matige studentenparticipatie te wijten is.”

Het nu al drie jaar durende beleid van Vanderpoorten bleef niet onopgemerkt. Ze probeert nog meer dan haar voorgangers om een heuse overlegcultuur te bereiken. Desondanks zijn de stakingen in die voorbije drie jaar niet op één hand te tellen. “Wie rust wil brengen moet vooral zelf rusten en niet te veel in beweging proberen te brengen,” stelt ze in haar jongste boek, *Een bank vooruit*.

Veto: *De studenten zijn deze legislatuur opvallend rustig. Hoe verklaart u dat?*

Vanderpoorten: «Ik merk dat er weinig leeft in de studentenbeweging. Ik hoor dat het in sommige studentenverenigingen echt niet goed gaat, en dat de inspraak maar moeizaam draait. Ik vraag mij af hoe dat komt, want ik vind dat er toch een zekere vernieuwingskracht eigen zou moeten zijn aan studenten. In de werkelijkheid lijken ze echter eerder conservatief te zijn, toch meer dan vroeger.»

Veto: *Was dat anders in uw eigen studententijd?*

Vanderpoorten: «Ik was zijdelings betrokken bij de studentenbeweging. Wanneer er acties waren, deed ik wel mee, maar ik zat niet in besturen of zo. Dat was natuurlijk wel in het begin van de jaren zeventig. Toen

stonden we nog bijlange niet zo ver: er was nog veel te veroveren op het gebied van democratisering en inspraak. Nu is er al veel gerealiseerd; er is dus minder om voor te vechten waardoor het protest waarschijnlijk afgezwakt is.»

Veto: *Nochtans gaat het niet overal zo goed. Onze eigen 'Alma' maakt op zijn zachtst gezegd moeilijke tijden door. Houdt u zich daarmee bezig?*

Vanderpoorten: «Nee, niet echt. Ik ken wel middelen toe aan die vzw's, maar ik bemoei mij niet met het beleid. Ik ontvang

Gent besliste men de sociale voorzieningen alleen voor de studenten van de eigen associatie open te stellen. Het is een keuze die men gemaakt heeft, maar aan de andere kant denk ik dat dat op termijn niet houdbaar is. Er zal wel nog veel over gedebatteerd worden, maar ik ben er zeker van dat men toch zal evolueren naar een open beleid.»

Veto: *Hebt u zich bij de vorming van de associaties tussen universiteiten en hogescholen niet laten voorbijsteken door de Leuvense rector André Oosterlinck, die alle katholieke hogescholen*

Veto: *Komt de KUB daardoor niet in moeilijke papieren?*

Vanderpoorten: «De KUB zal zelf een oplossing moeten bedenken voor haar problemen. Samenwerken kan altijd, met de K.U.Leuven of met de VUB. Voor de rest zullen we wel zien hoe het evolueert, maar ik snap niet dat ze het zo erg vinden om te spreken over samenwerking in plaats van associatie. Misschien moet er wel gekozen worden voor een fusie met de K.U.Leuven, als de K.U.Leuven daarmee instemt tenminste.»

FLEXIBEL

Veto: *Er is ook veel nieuws in verband met studiefinanciering. Bent u van plan grote hervormingen door te voeren? Er was bijvoorbeeld sprake van een basisbeurs voor elke student.*

Vanderpoorten: «Er zullen in elk geval grote hervormingen nodig zijn, omdat je in de nieuwe structuur een veel flexibeler studietraject kan volgen. We zullen de studietoelage dan ook moeten loskoppelen van het jaarsysteem, en werken met een soort rugzak: de toelage koppelen aan het aantal credits of iets gelijkaardigs.»

«Basisbeurzen? Het is zo dat er verschillende denkpistes over studiefinanciering circuleren, maar ik ben toch tegen een systeem om iedereen een beurs te geven. Dat kost erg veel geld en zal in het nadeel uitvallen van zij die het echt nodig hebben. Ik ben zeker voor een democratisch hoger onderwijs en voor goede sociale voorzieningen, maar ze moeten wel terecht komen bij diegenen die ze echt nodig hebben.»

“Tegen mij zegt rector Oosterlinck altijd dat hij veel liberaler is dan de VLD”

daar wel nieuws over, dat het op sommige plaatsen goed gaat en op andere minder.»

«Er kan ook niet zomaar geoordeeld worden over prijsstijgingen. Soms is dat noodzakelijk en soms gaat het dan weer te ver. Alma moet ook beslissen waar zijn prioriteiten liggen.»

SPONTAAN

Veto: *Ook in Gent schort er wat aan de studentenvoorzieningen. De studenten van de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, die in de Leuvense associatie zit, worden uitgesloten van de voorzieningen die de Gentse universitaire student heeft.*

Vanderpoorten: «Op dit moment verschilt de keuze van associatie tot associatie. In

aan zich had gebonden voor u beperkingen kon opleggen?»

Vanderpoorten: «Het is nooit de bedoeling geweest om de associatiepolitiek van Oosterlinck te verbieden. Ik was gewonnen voor regionale associaties, maar daar had ik toch geen meerderheid voor gevonden. En zo is iedereen zijn eigen weg gegaan. Wat echter niet kan bij de huidige verdeling is dat de K.U.Brussel in een associatie zit met de K.U.Leuven. Het kan niet dat twee universiteiten in dezelfde associatie zitten. Maar om terug te komen op de vraag: nee, ik vind het niet erg dat men spontaan begonnen is met de vorming van associaties, maar men zal zich achteraf wel moeten aanpassen aan wat de meerderheid beslist in het parlement.»

FLEXIBILISERING VAN HET HOGER ONDERWIJS

Naar een Vlaams creditsysteem?

Universiteiten en hogescholen zullen in de toekomst steeds meer geconfronteerd worden met nieuwe doelgroepen. In het kader van 'levenslang leren' wil men bijvoorbeeld de combinatie werken-studeren aantrekkelijker maken. Dit vereist echter ook een versoepeling van de aangeboden opleidingen. Flexibilisering moet er voor zorgen dat iedere student een op maat gesneden programma kan volgen.

De Dienst Universitair Onderwijs (DUO) van de K.U.Leuven voerde onlangs een onderzoek uit om deze problematiek beter in kaart te brengen. In opdracht van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) bestudeerden medewerkers van DUO de beschikbare literatuur en bezochten ze verschillende buitenlandse universiteiten. De resultaten van deze studie werden vorige maand bekendgemaakt.

Door een internationale vergelijking wilde men komen tot een kader voor een 'Vlaams creditsysteem'. In veel discussies wordt de problematiek van de flexibilisering immers vooral toegespitst op de vraag naar de invoering van een creditsysteem. In een creditsysteem wordt een diploma behaald door de accumulatie van credits: de student moet, door het volgen van cursussen, een vastgelegd aantal credits verwerven om een diploma te kunnen behalen. In zekere zin kan men stellen dat het Vlaamse hoger onderwijs, door het gebruik van studiepunten, al een soort creditsysteem gebruikt. Anderzijds is ons hoger onderwijs ook gebaseerd op een systeem van studie jaren, waar-

door de controle op de studievoortgang relatief hoog ligt.

LEVENSLANG

Uit de DUO-studie blijkt dat flexibilisering geen eenduidig begrip is. Van land tot land, van instelling tot instelling, van opleiding tot opleiding wordt een andere invulling gegeven, worden andere accenten gelegd. Toch zijn de doelstellingen overal dezelfde: studenten moeten meer mogelijkheden krijgen hun eigen leertraject uit te bouwen, men wil beter inspelen op de behoeften van verschillende groepen van studenten en men wil beter inspelen op de verwachtingen die de maatschappij stelt aan het onderwijs. Bovendien wil men de democratisering versterken, onder meer door het hoger onderwijs in te schakelen in het 'levenslang leren'.

Uiteraard moet men bij de zoektocht naar een flexibler onderwijssysteem ook rekening houden met een aantal inherente risico's. Een belangrijk probleem is hoe men in een dergelijk systeem de studieduur onder controle zal houden. De studieduur is net één van de troeven van het hoger onderwijs in Vlaanderen: in veel andere landen behalen studenten hun diploma gemiddeld na zeven tot acht jaar studeren aan de universiteit. Dit comparatief voordeel mag Vlaanderen natuurlijk niet zomaar opgeven. Een ander aandachtspunt is de coherentie van de curricula. Een programma op maat voor iedere student lijkt natuurlijk een nobel doel. Toch mag dit er niet toe leiden dat iedereen zomaar wat vakken kan gaan 'shoppen'.

Avondonderwijs, deeltijds onderwijs en

afstandsonderwijs zijn traditionele voorbeelden van een flexibeler onderwijsaanbod. Meer en meer gaan ook technologische ontwikkelingen de mogelijkheden op dit vlak vergroten (e-learning). Ook organisatorische aspecten kunnen een versoepelende rol spelen: zo zou men kunnen werken met twee semesters, waarbij studenten in ieder semester kunnen beginnen aan een opleiding. Een recent thema is ook de valorisatie van 'elders verworven competenties'. Zo kan iemand die al werkt tijdens zijn loopbaan bepaalde vaardigheden geleerd hebben. Indien hij of zij later weer onderwijs wil volgen, kunnen deze vaardigheden eventueel gevaloriseerd worden als credits.

ONDERDELEN

Wat stelt het rapport van DUO nu concreet voor? Ten eerste moet een modeltraject preciseren hoe een normstudent zijn of haar leertraject kan samenstellen om binnen het kader van het vooropgestelde aantal studiepunten/credits een diploma te behalen. Dit modeltraject moet aangeven welke opleidingsonderdelen verplicht zijn voor een bepaalde opleiding, en welke onderdelen de studenten kunnen kiezen. Bovendien moet het aantal credits en de toelatingsvereisten voor elk van deze onderdelen aangegeven worden. Een student kan dan zijn diploma verwerven als hij het nodige aantal credits verworven heeft, of als op basis van een dossier blijkt dat hij de vooropgestelde competenties reeds heeft aangeleerd buiten het onderwijs.

Het voorstel geeft ook een grote

autonomie aan de instellingen. Zo kunnen deze zelf bepalen aan welke regels het leertraject dient te voldoen en het minimum aantal studiepunten waarvoor ingeschreven moet worden en de tijdsperiode waarop de inschrijving betrekking heeft, vastleggen. Ook kunnen instellingen zelf vastleggen welke elders verworven diploma's en credits gevalideerd kunnen worden. Ten slotte nemen ze de nodige maatregelen om de studievoortgang van de studenten te bevorderen, zoals het optimaal begeleiden van de studenten, het uittekenen van realistische en voldoende flexibele modeltrajecten, het voorzien in specifieke studieadviseurs.

En wie gaat dat allemaal betalen? DUO geeft over de financiering enkele suggesties. Zo kan men zich een systeem voorstellen waarbij een student wordt gefinancierd op basis van het aantal studiepunten waarvoor deze zich inschrijft. Ook de studievoortgang van de student zou een rol kunnen spelen; de financiering is dan gekoppeld aan het aantal verworven credits. Voor de instellingen, waarbij nu het aantal ingeschreven studenten van belang is, zou de financiering ook afhankelijk zijn van het aantal studiepunten waarvoor studenten zich inschrijven en van het aantal verleende credits.

Tijl Vereenoghe

Flexibilisering van het hoger (universitair) onderwijs: een Vlaams creditsysteem in internationale context (Nathalie Druine en Jan Elen).

www.vlir.be/vlir/onderwijs/dossiers.htm

hele onderwijswereld”

Veto: In uw toespraak bij de opening van het nieuwe academiejaar in Leuven kantte u zich uitdrukkelijk tegen een algemene studieduurverlenging. Blijft u bij uw standpunt?

Vanderpoorten: «Ik ben en blijf tegenstander van een algemene studieduurverlenging. Zo'n verlenging zal niets veranderen aan de kwaliteit van het onderwijs. Het kost ons alleen maar meer geld en tijd, zowel van de studenten als van de overheid. Bovendien wil men altijd doen geloven dat die er in de andere landen wel komt. Dat is niet correct. In Nederland en de andere Europese landen woedt diezelfde discussie ook nog steeds.»

«Als men echter voor een bepaalde richting kan aantonen dat een studieduurverlenging nodig is, dan zal ik dat zeker — dossier per dossier — bekijken. De wetenschappelijke richtingen waren al voor Bologna vragende partij voor een studieduurverlenging. Ik denk dat zij de beste kaarten hebben, en dan vooral scheikunde en natuurkunde.»

DRASTISCH

Veto: Vreest u dat het structuurdecreet, dat van de nieuw afgestudeerden bachelors en masters zal maken, vertraging zal oplopen door de verkiezingskoorts?

Vanderpoorten: «Het decreet staat al bijzonder ver. We gaan nu terug naar de Raad van State (die advies geeft over wetten, ldk/dds) met het verbeterde ontwerp om hun opmerkingen te weerleggen. Normaal gezien komt het ontwerp dus in januari in het parlement en dan zal het niet zolang meer duren. Als er vervroegde verkiezingen zouden komen in februari, dan zal ook het Vlaams parlement wat minder intens gaan werken en zal het inderdaad wat vertraging oplopen, maar toch niet zo drastisch veel. Als de verkiezingen gewoon in juni plaatsvinden, denk ik zelfs dat we al in februari klaar kunnen zijn.»

Veto: De Raad van State maande u aan ook met de oppositie te gaan praten over het structuurdecreet. Heeft u dit al gedaan?

Vanderpoorten: «Ja, ik heb met hen gepraat en als zij bereid zijn een tweederde-meerderheid te geven om de associaties te versterken, dan ben ik bereid om over een aantal andere dingen te praten. Wat echter niet kan, is dat een aantal fundamentele principes uit het decreet opnieuw op tafel zouden komen.»

Veto: Onlangs ondertekenden een tweehonderdtal academici een petitie om de hervormingen nog wat uit te stellen. Hoe hebt u dat signaal ervaren?

Vanderpoorten: «Om te beginnen wil ik opmerken dat het maar om een kleine groep gaat, op de duizenden professoren en nog veel meer academisch personeel. Ik denk ook dat het verkeerd zou zijn om niet zo snel mogelijk mee te stappen op die trein van Bologna, want hoe meer wij wachten, hoe meer we gedwongen zullen worden om de andere landen na te doen.»

«Het is trouwens niet omdat we nu werken aan het decreet, dat alles al op punt staat: de curricula moeten nog omgevormd worden, de dossiers moeten ingediend worden, de accreditatie (erkenning van opleidingen op basis van hun kwaliteit, ldk/dds) moet voorbereid worden, en dan pas kan men beginnen. Voor dat hele proces is afgerond, zal het al bijna 2010 zijn, en langer dan dat kunnen we niet wachten.»

Veto: Volgens het structuurdecreet zal er meer Engels toegelaten worden in het hoger onderwijs dan nu. Wat vindt u daarvan?

Vanderpoorten: «We zitten nu toch stilaan op een consensus, namelijk dat Engels zowel in de bachelor als in de master kan voor een deel van de opleiding. Voor de bachelor is dat twintig procent, en er zijn dan nog voorwaarden aan verbonden, zoals een motivering, het bestaan van een Nederlandstalige cursus en de mogelijkheid om

altijd in het Nederlands examen te kunnen afleggen. Ik denk dat dat een goed compromis is, waar de meeste mensen zich wel in kunnen vinden.»

Veto: Hoe denkt u over de problematiek van de oude licentiaten die graag een master zouden willen hebben?

Vanderpoorten: «Ik zie geen probleem: men is licentiaat en zal dat blijven. Er zal wel een soort tabel moeten worden gemaakt die duidelijk maakt dat een licentiaat evenwaardig is aan een master. De titel van master met terugwerkende kracht aan alle licentiaten toekennen vind ik geen goed idee: het gaat nu eenmaal om een nieuwe opleiding.»

(foto Pieter-Jan Van Stakstraeten)

“Er is momenteel geen geld, dus ik ben niet van plan extra ruimte vrij te maken voor de hogescholen”

«Er zijn natuurlijk problemen met de mensen die tussen 2005 en 2007 afstuderen: zij krijgen immers de titel van master na de oude opleiding. Misschien opteren we er beter voor om de mastertitel pas in te voeren voor de hervormde opleidingen.»

MACHO

Veto: De hogescholen klagen al langer over een structureel geldtekort. Wordt dit opgelost?

Vanderpoorten: «Er is momenteel gewoonweg geen geld. We zouden eventueel geld kunnen zoeken door te heroriënteren, maar dat is een moeilijke oefening,

want dan moeten we het geld ergens anders gaan halen. Ik ben in elk geval niet van plan om zomaar geld vrij te maken voor de hogescholen.»

Veto: De universiteiten hebben dan weer niet zo'n financiële problemen. Is het moeilijker om op te boksen tegen vijf macho's van rectoren dan tegen honderden anonieme schooldirecteuren?

Vanderpoorten: «Het contact is natuurlijk veel rechtstreeks. Als het over de lagere en middelbare scholen gaat spreek je natuurlijk met vertegenwoordigers van de vakbond, terwijl de rectoren met zo weinig zijn dat je daar altijd direct mee praat. Maar wees gerust: in de vakbonden zitten ook macho's, hoor.»

vrouwen dun gezaaid. Kunt u daar aan verhelpen?

Vanderpoorten: «We kunnen dat natuurlijk wat vergemakkelijken en aantrekkelijker maken, maar ik denk niet dat campagnes veel aan het emancipatieprobleem zullen verhelpen. Het is nu eenmaal zo dat jonge vrouwen er dikwijls voor kiezen om minder intens te werken en meer tijd te besteden aan hun gezin en uiteindelijk moeten de mensen zelf hun beslissing nemen.»

Veto: Onlangs opperden de rectoren van Gent en Leuven het idee om voor alle studenten een oriënteringsproef te organiseren. U leek ook voor het idee gewonnen.

Vanderpoorten: «Dat klopt. Ik zou willen dat in de toekomst alle studenten onderworpen werden aan een oriënteringsproef die adviserend en niet bindend is maar waar ze verplicht aan moeten deelnemen. Misschien is het wel een goed idee om met die oriënteringsproef nu al te beginnen voor de burgerlijk ingenieurs, ter vervanging van de toelatingsproef, die waarschijnlijk afgeschaft wordt.»

PARTIJVOORZITTER

Veto: Toen we u drie jaar geleden interviewden was u niet zo voor het idee van rector Dillemans om naar één universitaire ruimte te gaan. Dat plan maakt tegenwoordig weer opgang. Denkt u er nog steeds zo over?

Vanderpoorten: «Ik denk niet dat de tijd rijp is om naar één universiteit te gaan. Er is veel samenwerking en dat juich ik toe, maar volgens mij is het net goed dat er wat concurrentie is tussen de verschillende instellingen.»

«Een universitaire ruimte is nog iets anders. Hoe meer samenwerking, hoe liever, maar studenten moeten de mogelijkheid behouden om op basis van hun interesses en mogelijkheden een universiteit te kiezen.»

Veto: Heeft u nog zin om de hervormingen verder op te volgen in de volgende legislatuur?

Vanderpoorten: «Uiteraard. Het structuurdecreet is maar een basis, daar moet nog veel op voortgebouwd worden. De lerarenopleiding, het creditsysteem, de nieuwe financiering. Dat zal nog zeker enkele jaren in beslag nemen en ik zou er graag bij zijn.»

«Ik ben alleszins kandidaat, maar of ik minister mag blijven, hangt van veel factoren af. De kiezer allereerst, maar ook de coalitievorming, de keuze van de partijvoorzitter enzovoort. En nee, ik ga geen cadeaus uitdelen om herverkozen te worden, daarvoor is er geen budgettaire ruimte.»

Veto: Onze rector André Oosterlinck heeft het vaak over het samengaan van economie en onderwijs. Is er nog een plaatsje op de VLD-lijst voor de rector?

Vanderpoorten: «Tegen mij zegt rector Oosterlinck altijd dat hij veel liberaler is dan de VLD, maar bij de VLD vinden wij toch dat onderwijs een publiek goed moet blijven dat niet in aanmerking mag komen voor commercialisering in het algemeen, zoals Oosterlinck lijkt te suggereren. Ik heb er geen probleem mee dat er privé-onderwijs bestaat, maar ik vind het absoluut belangrijk dat iedereen kwaliteitsvol onderwijs kan volgen, zonder dat er een onderscheid gecreëerd moet worden tussen zogezegde elitescholen, die dan duurder zouden zijn, en niet-elitescholen.»

«Wat Oosterlinck zegt, beantwoordt misschien aan een zeker beeld dat men heeft over economisch liberalisme, maar dat komt zeker niet overeen met het beeld dat men als liberaal heeft over bijvoorbeeld emancipatie en gelijke kansen.»

Laurens De Koster
Dries De Smet

K is niet overal vanzelfsprekend

In Rome werd van 7 tot 11 december een Europese bijeenkomst gehouden met studenten uit heel Europa. Ook studenten van de K.U.Leuven mochten hieraan deelnemen. Zo werden ze ook in audiëntie ontvangen bij de Italiaanse president en woonden ze de eucharistieviering bij in de Sint-Pietersbasiliek, die werd voorgedaan door de paus zelf.

Ter gelegenheid van de zevenhonderdste verjaardag van de Universiteit 'La Sapienza' te Rome, werd een Europees forum gehouden van de oudste universiteiten van het continent. Het thema was 'Kerk en Universiteit: cultuur en samenleving in Europa'. De organisatie gebeurde in samenwerking met het Vicariaat van Rome. Ook de K.U.Leuven, opgericht in 1425, werd logischerwijs uitgenodigd.

ONDERSTEUNING

Annelies Labaere (Logopedie), Jeroen Vandromme (Geschiedenis) en Adriaan Moors (Burgerlijk Ingenieur) zijn studentenvertegenwoordigers van LOKO-Kringraad en vormden de Leuvense afvaardiging. Decaan Mathijs Lamberigts van de faculteit Godgeleerdheid, vice-rector van Humane Wetenschappen Marc Vervenne en ondergetekende Veto-reporter vervolledigden de delegatie. De Waalse vrienden van Louvain-la-Neuve werden eveneens tot de Leuvense groep gerekend. Onder de andere negentwintig delegaties bevonden zich universiteiten als Oxford, Sint-Petersburg, Athene, Leiden en Bazel.

Aangekomen bleken de meeste univer-

siteiten echter vooral hun katholieke studentenparochies te hebben afgevaardigd. De meeste universiteiten zijn immers niet confessioneel geïnspireerd en zagen wellicht niet veel in een conferentie in de schaduw van het Vaticaan. Het was ook een redelijk katholieke bedoening. Zowat iedere werksessie werd voorafgegaan door een korte gebedsdienst. Uiteraard was de LOKO-delegatie er niet op uit om de hele dag misvieringen bij te wonen. Aan de andere kant gaven de serene momenten de trip naar Rome een ander cachet, dan het louter obligate uitstapje naar het Colosseum en de Trevifontein.

Op het Forum bleek al snel dat de beruchte K, die een vanzelfsprekendheid is geworden voor de Leuvense studenten, dit absoluut niet is in de rest van Europa. In landen als Griekenland en Groot-Brittannië, waar het rooms-katholicisme een minderheidsgodsdienst is, kunnen de katholieke minderheden aan de universiteit zich slechts moeizaam handhaven. In het Anglicaanse Oxford is de katholieke studentenparochie niet erkend en kan zij dus bijvoorbeeld niet rekenen op financiële ondersteuning.

INTERRELIGIEUS

Hoewel het Forum grotendeels werd gedomineerd door een aantal lezingen van experts op het vlak van de geschiedenis van de universiteiten in Europa, waren vooral de getuigenissen van de studentendelegaties indrukwekkend. Daaruit bleek duidelijk dat de studentenparochies die zich in een "vijandige" omgeving bevinden, zich meestal radicaler of fundamentalistischer opstellen. Een uitzondering hierop vormt wellicht de universiteit van Bazel, waar de studen-

Piazza di Spagna - Paus Johannes Paulus II brengt hulde aan Maria.

tenparochie ook oecumenische projecten opricht, met wisselend succes. De studentpastoor van de universiteit van Poitiers in de lekenstaat Frankrijk wees erop dat de meerderheid van zij die zich katholiek noemen in de lekenstaat Frankrijk, over een universitair diploma beschikken.

Ook de Leuvense vice-rector Marc Vervenne mocht een sessie voorzitten en vatte daarbij de drie uitdagingen waarmee katholieke universiteitsstudenten vandaag worden geconfronteerd goed samen. Ten eerste is er de steeds groter wordende secularisering die het sowieso moeilijker maakt om godsdienst en universiteit met elkaar te combineren. In tweede instantie is er de multiculturele samenleving die het interreligieus debat levendiger maakt. De universiteit zou hier echter een reflectierol kunnen spelen. Als laatste punt haalde Vervenne de Bolognaverklaring aan als bewijs dat de internationalisering hogerstaande problemen nog actueler zal maken.

GEZONDHEID

De ontmoeting met de Italiaanse president was ook een hoogtepunt, maar verliep kort en formeel. De rector van La Sapienza hield in een langdradig betoog een eerbetoon aan de president. De 82-jarige Ciampi, die overigens enkel een ceremoniële functie uitoefent, hield het bij wat bespiegelingen over het belang van universitair onderwijs. Ironisch genoeg nam dinsdag de overgrote meerderheid van de Italiaanse rectoren collectief ontslag, als protest tegen de besparingsplannen van de regering op het vlak van hoger onderwijs.

Dinsdag vond de apotheose plaats in de Sint-Pietersbasiliek in Vaticaanstad met de

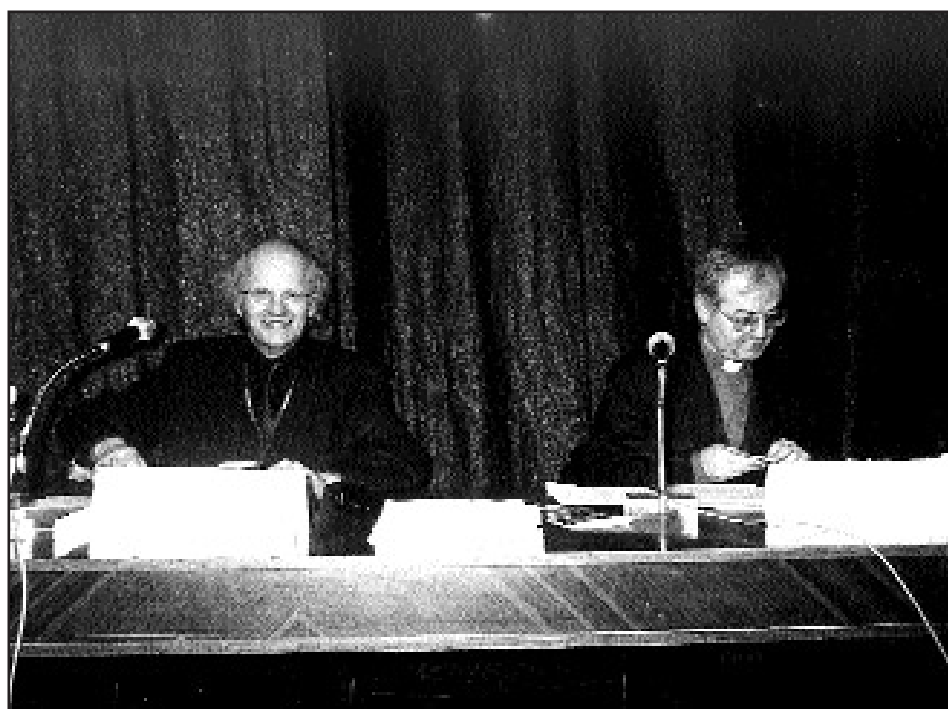
jaarlijkse eucharistieviering voor de studenten van de Rome in aanwezigheid van de paus, met het Forum als bijzondere gast. Het gaf zeker een kick de naam 'Lovanio' door de beuken van de Sint-Pietersbasiliek te horen galmen in aanwezigheid van duizenden jongeren. Tijdens de twee uur durende viering werd er vooral veel gezongen.

De zwakke gezondheid van de kerkleider — of moeten we zeggen 'kerklijder' — viel onmiddellijk op. Het ziet er naar uit dat ook dit jaar tijdens de kerstperiode berichten zullen opduiken over rituelen die de paus aan zich voorbij moet laten gaan. De paus benadrukte in zijn homilie dat studenten zich niet enkel mogen voorbereiden op een technisch beroep, maar zich ook moeten scholen in het leven. Men moet niet alleen materiële welvaart nastreven, maar ook denken aan waarden als het gezin.

Algemeen bekeken had het Forum op zich eigenlijk weinig om het lijf en bood het weinig kans tot interactief debat tussen de delegaties. In de Italiaanse gerontocratie heeft men blijkbaar niet de traditie om jongeren aan het woord te laten. Net omdat de achtergrond van de delegaties zo verschillend was, was het ook niet makkelijk contacten te leggen. Hoe voer je tenslotte een gesprek over de implementatie van de Bolognaverklaring met een Romeense studente theologie? In ieder geval stemde het Forum tot nadenken over de katholieke identiteit van Leuven in een Europees perspectief.

Thomas Leys

Foto's: Jeroen Vandromme

Vice-rector Marc Vervenne (l.) zit een werksessie voor.

Kerstmis: zalig blokken?

Toen ik onlangs aan een studente vroeg wat Kerstmis voor haar betekende, keek ze me versuft aan en zei: 'Blokken, blokken en nog eens blokken. Voor jou niet misschien?' Ik knikte bevestigend. Sinds de invoering van het semesterexamensysteem is voor de meeste studenten het leuke aan de kerstfeer eraf. De twee weken vakantie verdwenen en werden twee weken blok. Ook het kerstshoppen, de skivakantie en de roes van uitgelopen nieuwjaarsrecepties behoren voor de meeste tot het verleden. Is het enige wat dan nog rest een koude, donkere periode met enkel je cursussen in de nabijheid?

Een kleine rondvraag deed me al gauw besluiten van niet. Ook vandaag is de Leuvense student, al dan niet op confessionele basis, nog op zoek naar een zekere diepgang tijdens de decembermaand. 'Wij organiseren een kerstfeestje op kot, maar doen niet mee aan de commerciële mallemlolen errond. Gewoon nog eens met z'n allen samen rond de tafel, waarbij iedereen een eigen, kleine taak heeft. Zo kort voor de blokperiode kan dat nog eens leuk zijn. Het geeft moed.' Iemand anders wees me op een artikel rond weblinks. Men

verwees er naar de website www.xmasresistance.org. Het artikel had als titel: Stop dwangmatige consumptie. Boycot Kerstmis. Misschien dan weer iets te radicaal, maar niettemin indicatief voor velen die het Kerstgebeuren niet vereenzelvigen met de lokale kerstmarkt.

Zijn de kerstman en pakjes dan zo verwerpelijk? 'Nee, maar het zijn maar middelen', vertrouwde iemand me toe. 'Cadeau's, graag zo groot mogelijk, zijn niet de reden waarom Kerstmis moet gevierd worden. Maar het is natuurlijk altijd leuk een pakje te krijgen'. Een bezoek aan de Leuvense kerstmarkt en het nuttigen van warme Glühwein zijn sfeerbengers, een voor studenten nog altijd succesvolle ontspanning. Vaak zijn ze trouwens ook de plaats waar bewegingen actie voeren rond sociale problematiek. Het nuttige en het leuke kunnen perfect samengaan.

Ook de Leuvense Universitaire Parochie poogt aan de kerstperiode een extra dimensie toe te kennen. Naast de traditionele, aan Kerstmis voorafgaande, adventsvieringen —

wekelijks in de Begijnhofkerk — vinden enkele studenten ook nog de tijd om kerstliederen te gaan zingen in het ziekenhuis, of om wat stil te staan bij de vierde wereldproblematiek, waar nationaal traditioneel aandacht wordt besteed door de campagne van Welzijnzorg. Voor sommigen is de advent nog echt een periode van bezinning en gebed. Ook de kerstnachtviering om 22 uur in de Sint-Jan-de-Doper kerk brengt ieder jaar veel mensen bijeen.

'Op Kerstmis werd een zekere Jezus geboren. In een land hier ver vandaan, in de knusheid van een kleine stal. Velen kwamen hem bezoeken, arm en rijk, van ver of van dichtbij. Engelen zongen en een ster bracht licht in het duister'. Zo gaat het verhaal. Los van overtuiging of afkomst, behoudt dit verhaal tot op vandaag een meerwaarde die het louter oppervlakkige en commerciële overstijgt. Zelfs voor Leuvense studenten, moegetergd door de in het verschiets zijnde examens!

Brecht Speybrouck

Nog niet zo lang geleden...

Mie het vandaag waagt over de Universitaire Parochie (UP) te spreken, lijkt wel op zijn hoofd gevallen. Tonnen clichés en massa's vooroordelen over de katholieke kerk worden persoonlijk aan het adres van UP geadresseerd, als zou het de pauselijke curie zelve zijn. Met behoorlijk succes, zo moet worden geconstateerd. Tenminste, in vergelijking met *the good old days*.

En toch lijkt de publieke studentenopinie al te dikwijls te vergeten dat er momenten zijn geweest waarin UP in haar ongeveer veertigjarig bestaan niet meteen kan geassocieerd worden met een kluizenaarsbestaan, maar juist een open kijk had op de toenmalige politieke situaties. Bart Latré, ondertussen afgestudeerd licentiaat moderne geschiedenis en druk in de weer met zijn lerarenopleiding, spendeerde de voorbije twee jaar aan zijn eindejaarsverhandeling over de eerste episode van de geschiedenis van de Universitaire Parochie (1959-1974).

Bart Latré: «1974 is toch wel een scharnierperiode voor UP: niet alleen omdat Seppe Yperman, de onlangs overleden stichter van UP, in '74 zijn priesterambt neerlegde en huwde, maar ook omdat de radicalisering en invloed van de studentenbewegingen rond dat jaar begonnen af te zwakken.

Veto: *Vanaf wanneer is er sprake van een studentenparochie?*

Latré: «Officieel werd UP opgericht in 1963, maar reeds voor deze datum vinden we iets dergelijks terug. Vooral de HVKA, het Hoogstudentenverbond voor Katholieke Actie, een van de eerste en ook belangrijkste religieuze studentenbewegingen, gesticht aan het begin van de jaren '30, ligt aan de basis van UP's ontstaan.»

DIALOGO

«In 1958-1959 bemerkten we een uitbreiding van het HVKA én tegelijk de stichting van de Studentenparochie. De West-Vlaamse priester en pedagoog Seppe Yperman speelde daarin een belangrijke rol: hij wordt beschouwd als de eigenlijke stichter van UP. Hij werd door het HVKA gevraagd retraites, gespreksgroepen en beziningsweekends te organiseren. Vooral de idee van open dialoog, de klemtoon op de rol van de leek binnen de Kerk en een aangepaste liturgie vonden bij hem veel aanhang. Later is hij door deze manier van werken vrijgesteld om zich met de studentenparochie bezig te houden. Het basisgedachtengoed van UP kreeg dus gestalte onder Yperman.»

«In 1963 tenslotte werd de studentenparochie, vanaf dan de Universitaire Parochie, officieel erkend als 'personele parochie' voor leden en werknemers van de Leuvense universiteit.»

Veto: *Welke invloed heeft het Tweede Vaticaans Concilie op UP en haar werking gehad?*

Latré: «Het interessante is eigenlijk dat UP al bepaalde progressieve ideeën proclameerde en in praktijk omzette, nog voor die door het tweede Vaticaans concilie werden bekrachtigd: de basisidealen waar ik eerder over sprak, zoals het statuut van de leek, de open geest binnen

de werking en het pleiten voor een modernere liturgische aanpak met bijvoorbeeld het voordragen van de mis in de volkstaal. Deze basisidealen heeft UP gehaald bij de oorspronkelijke ideeën van het HVKA, waar veel katholieke intellectuelen het voor het zeggen hadden. Al die initiatieven werden door UP op poten gezet en verspreid. Ze zijn

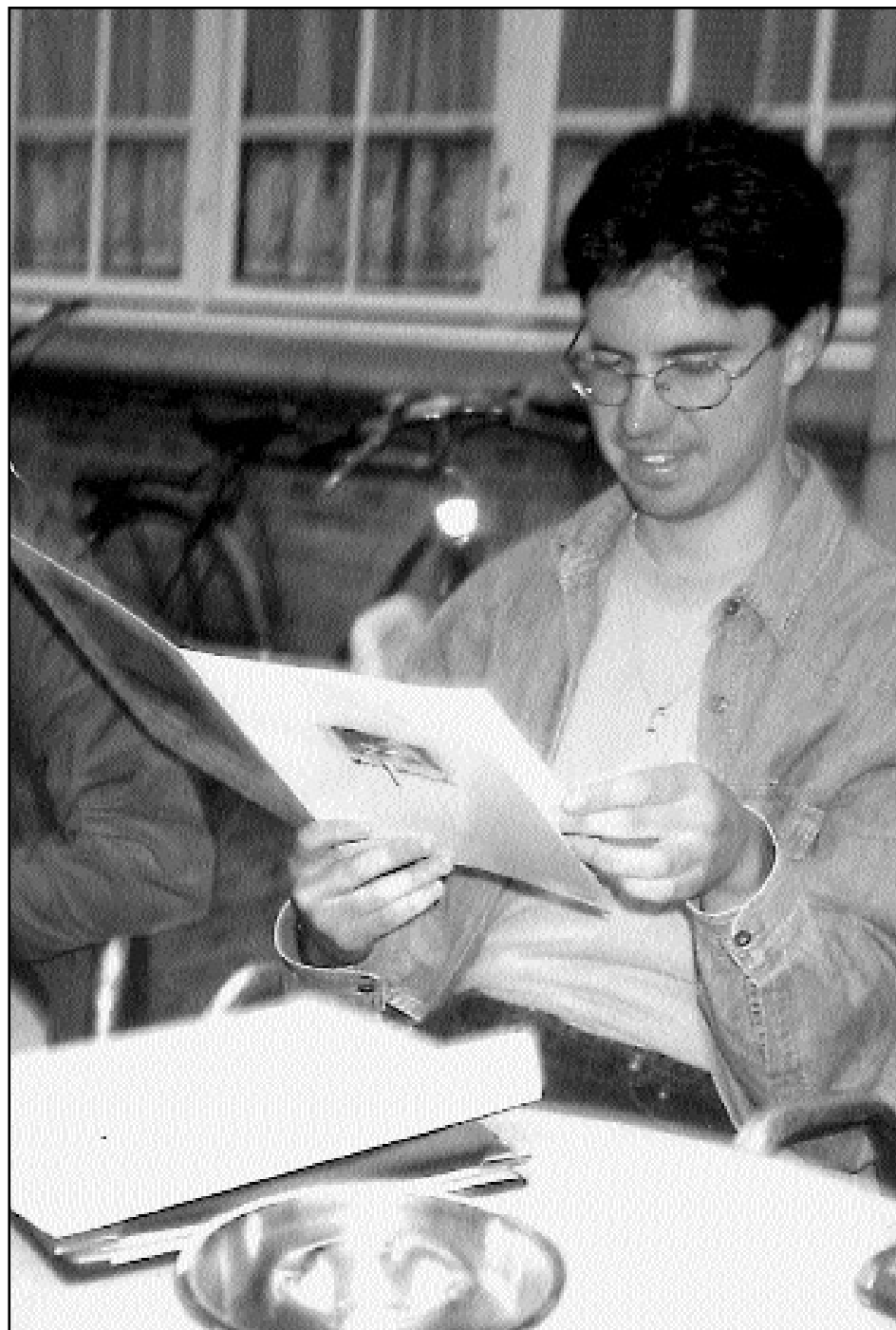
enkel bekrachtigd geweest door het Concilie, maar vormden daarna een grote stimulans voor een optimistische UP om de ingeslagen weg verder te bewandelen. Na het Concilie kreeg de manier van werken grote navolging in de rest van Vlaanderen en kon UP zich verder organiseren.»

AFGESCHEURD

«Op zich was er — voor Vaticaan II — eigenlijk weinig tegenwind van de kerkelijke overheid. Je had natuurlijk wel de conservatieve priesters en ook een aantal professoren moest er niets van weten, maar

tijdens de eerste decennia van haar bestaan?

Latré: «UP heeft zich aanvankelijk vooral beziggehouden met kerkkritiek, omwille van haar progressieve standpunten die ze al vanaf het ontstaan wilde uitdragen. Maar vanaf 1965-'66 bemerkten we toch een gevoelige stijging van de aandacht voor de toenmalige sociale situaties. Zo begint UP bijvoorbeeld na te denken over ontwikkelings samenwerking met als doel een mentaliteitswijziging, eerder dan louter solidariteitsactie. In deze context heeft UP Broederlijk Delen wel eens veroordeeld, omdat zij te veel met het uitdelen van aalmoezen bezig was.»

UP had het geluk dat de toenmalige aartsbisschop Suenens vrij progressief ingesteld was. Natuurlijk zijn er wel eens conflicten geweest met de kerkelijke overheid in België, die volgens UP veel te conservatief was, zelfs na het beëindigen van Vaticaan II in 1965. UP had een omwenteling verwacht, maar de ontgoocheling was des te groter wanneer de kerkelijke overheid een nieuwe,

VIETNAM

«Toch was het vooral in de latere periode, aan het einde van de jaren '60, en vooral in de zeventiger jaren dat UP sterk maatschappijkritisch ingesteld was. UP ging toen zelfs protesteren tegen het Vietnam-debacle, het kapitalisme, de Portugese strijd met de kolonies... Er was een duidelijk linkse benadering van de maatschappij, zonder er daarom

communismatische ideeën op na te houden. Ik geef een aantal concrete voorbeelden: eucharistievieringen met

dia's, het organiseren van lezingen en politieke avonden, werken met vaste campagnes, het uitbrengen van een werkboek... Allemaal met de bedoeling om tevens een nieuwe visie op Kerk en samenleving uit te werken.»

«UP is trouwens sterk gekant geweest tegen de uitvaardiging van *Humanae Vitae*,

de encycliek van paus Paulus VI uit 1968 omtrent geboorteregeling. UP vond de stelling van de Katholieke Kerk te rechts, opteerde voor een grotere openheid vanuit de Kerk naar de buitenwereld toe en een minder centralistisch georganiseerd bestuur. Zoals eerder gezegd kon UP in die opinie echter wel de steun verwerven van kardinaal Suenens.»

OGEN

«Samenvattend kun je stellen dat er zich in Leuven twee groeperingen aanboden: de extreem-linkse kant en de onduidelijke, eerder gematigd-linkse groep. UP behoorde tot deze laatste strekking. Verrassend genoeg echter werd UP niet in grote mate bestookt met kritiek, precies omdat men het onderscheid tussen maatschappijkritiek enerzijds en kerkkritiek anderzijds altijd duidelijk voor ogen hield.»

Veto: *Had UP een speciale relatie met de universitaire overheden en met de Leuvense parochies?*

Latré: «Van een echte invloed van UP naar de bovenste geledingen van de universiteit toe is weinig sprake. De invloed richt zich meer naar de studenten en de Kerk zelf. UP heeft altijd een brede kijk gehad op de maatschappij, en dat resulteerde in een beweging op grotere schaal, minder in Leuven zelf, alhoewel de effecten van hun realisaties wel voelbaar waren in Leuven: studenten vonden in UP een ander soort kerk, veel progressiever. En dat was noodzakelijk in een tijd waarin het imago van de kerk te wensen overliet en de vrees bestond dat het aantal gelovige studenten zou kunnen afhaken.»

AFGESNOEPT

«De relatie met de andere Leuvense parochies verliep niet altijd even goed: er was natuurlijk de vrees vanwege de andere parochies dat hun 'klanten' zouden afgesnoept worden - vooral dan de universitaire medewerkers, studenten bezag men als zijnde tijdelijk. Maar belangrijker was de spanning tussen de progressief gerichte standpunten van UP en de traditionele ideeën van de overige parochies, waar vooral oudere mensen aanwezig waren. Ook omdat het de bedoeling was van UP om haar standpunten verder te verspreiden over de thuisparochies van de studenten.»

Veto: *Waarom heeft UP eigenlijk haar thuisbasis in het huis aan de Jan Stasstraat?*

Latré: «Jan Stas heeft uiteindelijk weinig met UP te maken; hij was een chemicus uit de negentiende eeuw. Maar het huis waar UP nu huist, werd vroeger door de *Universitas*-beweging van Albert Dondeyne gebruikt. Yperman was erg aansproken door de ideeën van deze beweging — Dondeyne is dan ook van grote invloed geweest op de oorspronkelijke progressieve standpunten van UP. Later heeft de beweging van Dondeyne een mentaliteitsverandering ondergaan: ze is zich meer profaner gaan opstellen en is zich gaan bekommeren over het sociaal statuut van de student. Het huis vanwaar *Universitas* toen alles regelde, is later overgenomen door de Universitaire Parochie.»

Maarten Vanhee

«De andere Leuvense parochies vreesden dat de Universitaire Parochie hun 'klanten' zou afsnoepen»

conservatieve weg insloeg. Toch bleef het belangrijk voor UP om het contact met de kerkelijke overheid niet te verbreken, iets wat nooit gemakkelijk is geweest. In Nederland bijvoorbeeld heeft de studenten-ecclesia zich afgescheurd van Rome; dit is hier in Leuven nooit gebeurd.»

Veto: *In welke mate is UP politiek actief geweest*

www.kuleuven.ac.be/up

'Aggiornamento in Leuven - de geschiedenis van de Universitaire Parochie (1959-1974)', eindverhandeling van Bart Latré, uitgegeven door de Leuvense Universitaire Pers.

Cuvée Sonorée: voor de feesten, het feest

UUR KULTUUR, de wekelijkse traktatie van de Cultuurcommissie, ken je al langer, maar ook de Kultuurraad der Leuvense studenten zet het een en ander op touw om de nakende examenstress nog even uit te stellen. Ook koude tenen en ademdampen moeten verdwijnen door een winters muziekfestival op donderdag 19 december.

Voor de derde maal presenteert Kura een festival met als doel enkele jonge groepen een podium en een enthousiast publiek te bieden. In tegenstelling tot vorig jaar wordt er maar één dag voor het feest uitge-

trokken, wat wel een gevuld programma oplevert: maar liefst vier groepen en twee DJ's passeren de revue.

Het programma is opgetrokken uit de gouden 'voor ieder wat wils'-regel. Frisse zomerpop en complexloos jolijt — een akoestisch spelend Palomine — wordt afgewisseld met een drietal West-Vlaamse djembefanaten met de inspirerende naam Boomshakalaka,

gevolgd door het eclectische Tomàn.

Vervolgens krijgen we zoiets als *electro-boogie beats* in onze onwetende magen gesplitst (DJ Swords), en komen we weer tot rust bij de epische soundscape van Bionic Luvers. Wees niet verbaasd als je de stem van dit groepje uit vroege Hooverphonic-opnames herkent, want Lies Sadonius was inderdaad ooit de

voorloopster van Geike Arnaert. Het einde van het feest ligt echter aan de overkant van de *tech-funk-* en *electroscratches* van Special K. En als je hem al bezig zag in Music Café of Crescendo, weet je wat voor bokkensprongen je zal moeten ondernemen om er te geraken.

Jeroen Versteele

Cuvée Sonorée: op donderdag 19 december in het Stuk, Naamsestraat 96. Prijzen variëren tussen 5 en 9 euro.

Palomine

Boomshakalaka

De Acco-medewerkers wensen alle Leuvense studenten prettige feestdagen en een succesvolle afsluiting van het eerste semester.

Vanaf maandag 6 januari doen wij in onze winkel in de Tiensestraat een **reuzensolden** met honderden boeken en papierwaren aan echte weggeefprijzen.

acco

Tiensestraat 134 - Leuven - 016/29.11.00.

KRINGLOOPCENTRUM

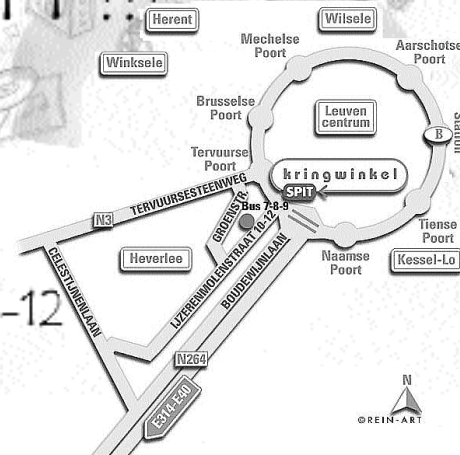

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT !!!

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21
Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

De romantiek van het detail

Op een grijze, kille zondagavond zoek ik troost bij een hete kop koffie. Alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, schuiven Sidi Larbi Cherkaoui en kompaan Damien Jalet bij aan mijn tafeltje. Twee jonge danskunstenaars en predikers van het kwajongenschap, als dat geen alternatief voor de bittere vrieskou is.

Ik heb net de krant uit als Larbi vol vuur over zijn nieuwste project uit de biecht klapt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij het woord *passie* meerdere keren in het gesprek zal aanhalen, want Larbi behoort zonder enige twijfel tot de meer begeesterde soort van de mensheid. En zo moet het ook.

Damien houdt zich eerder op de vlakte. Niet dat daardoor een communicatiekloof ontstaat, integendeel. Met een uitgepuurde blik houdt hij iedereen nauwgezet in het oog. Hij moet wel een dromer zijn, denk ik bij mezelf. Of gaat dat voor alle kunstenaars op?

NEUS

Zowel Sidi Larbi Cherkaoui als Damien Jalet verdienden hun sporen bij de onconventionele Belgische danscompagnie *Les Ballets C de la B*, die de afgelopen jaren onder impuls van Alain Platel en Koen Augustijnen de internationale podia veroverde. Larbi stak in 1999 een eerste keer als choreograaf zijn neus aan het venster met het alom geprezen *Rien de Rien*, de zangsolo van Damien Jalet uit diezelfde voorstelling liet weinige vrouwenharten onberoerd. En zie, anno 2002 en een reeks ervaringen verder staan ze samen met twee dansers van Sasha Waltz op de planken met de vocale dansproductie *D'Avant*.

"We hebben sinds *Rien de Rien* een hele strategie gevolgd", grijnst Larbi. Niet dus. Larbi: "Ik ben altijd van het ene in het andere project gerold. Mensen waarmee je samenwerkt, stellen je voor aan hun vrienden, en zo rolt je verhaal vrij impulsief verder. Ik hou er ook van om met veel verschillende dingen tegelijk bezig te zijn. Dankzij een beetje georganiseer doen wat ik graag doe, dat is echt mijn ding. Twee jaar als danser rondreizen met een voorstelling zonder me creatief uit te leven op een ander project, dat is absoluut niks voor mij, dan voel ik me echt gevangen."

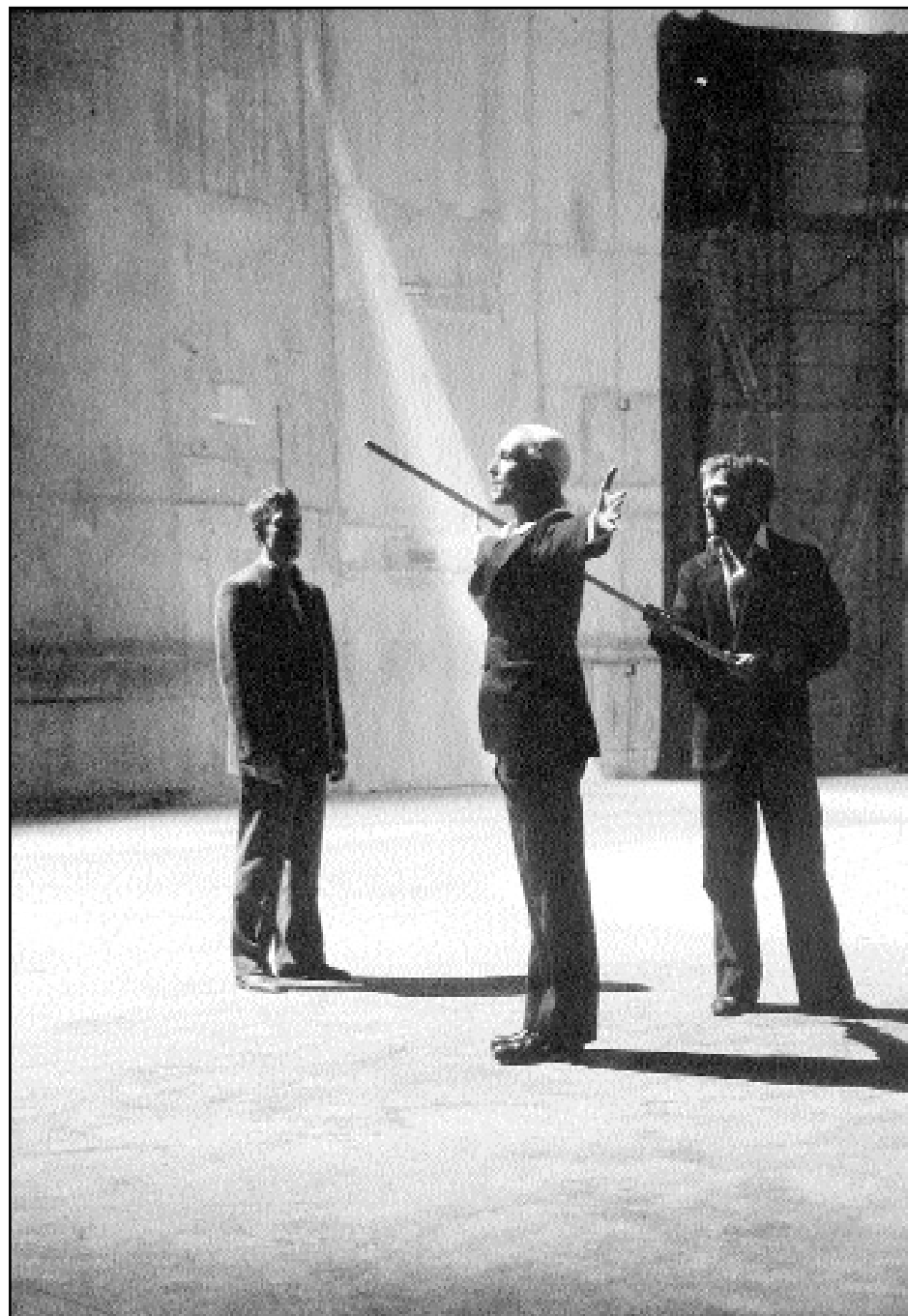
MOND

Naast dat van Larbi en Damien is *D'Avant* ook het geesteskind van Juan Kruz Dias de Garaio Esnaola en Luc Dunberry, allebei dansers bij de Duitse choreografe Sascha Waltz. Larbi verduidelijkt: "Zij hadden ons in Londen aan het werk gezien, en wij waren onder de indruk van hun producties. Juan vond *Rien de Rien* echt super, vooral de zangsolo van Damien sprak hem erg aan. Als muziekhistoricus vond hij daarin een aanknopingspunt terug. Damien heeft ook zelf etnomusicologie gestudeerd, en dat mondde uiteindelijk uit in het voorstel om met zijn vieren een vocaal werk te maken. Het klopte gewoon."

Het lijkt haast onmogelijk om het beeld van de kwajongens te verzoenen met de vierstemmige middeleeuwse muziek die de jongens op de scène brengen. En toch. Damien: "De liederen die we brengen dateren van de twaalfde en dertiende eeuw. Het

gaat om muziek die van mond tot mond, van generatie tot generatie overgeleverd werd, en deel uitmaakte van de mondelinge traditie. Sommige liederen werden slechts in één enkel dorp gezongen, op heel specifieke momenten."

"Deze liederen zijn dus van origine heel *bohémien*, ze staan bol van de volkse invloeden. Pas later zijn ze door de aristocratische klasse opgepikt. En dat is nu net wat me zo

boeit aan deze periode, de sterke verbondenheid tussen de populaire en intellectuele traditie die deze muziek in zich draagt."

VOET

Larbi springt bij: "Ik wil zo weinig mogelijk hiërarchie in wat ik doe, voor mij is alle materiaal gelijkwaardig. In de discussies onder ons vieren, vonden zowel Damien als ikzelf dat die Italiaanse liederen niet meer of niet minder dan de popliedjes van de dertiende eeuw zijn. Dat is alles. Britney Spears,

maar dan in de Middeleeuwen.

Larbi gaat door: "De mensen hebben doorgaans de neiging om alles wat oud is op een voetstuk te zetten. Eigenlijk zijn we daarin heel elitair." Bonnie Tyler te midden van middeleeuwse polyfone gezangen werkt in elk geval heel relativerend. Damien: "Welja,

dat is nu net de bedoeling. Het gaat in wezen om hetzelfde, al ligt tussen de vier mannen die middeleeuwse muziek zingen en de vier mannen die in ware "boysband-stijl" een modern popliedje brengen een enorme tijds-

kloof. Dat plaatst alles in een ander daglicht."

Larbi: "Bij het horen van die middeleeuwse muziek maken mensen meteen heel zware, religieus getinte associaties. Hun fantasie construeert beelden van ridders, kloosters en dergelijke. Het is echt opvallend hoe het publiek na dat kort popliedje de vooroordelen rond die klassieke muziek laat vallen. Damien: "We spelen in *D'Avant*

ontwikkelt zijn danstaal op een heel fysieke manier, en als danser is het voor mij niet zo makkelijk om hem zomaar te volgen. Ik moest alles vertalen naar mijn eigen manier van doen, waar hij gelukkig voor open stond. Toch blijft het iets radicaal anders als het vocale werk in *D'Avant*. Ik hoop maar dat ik kan blijven pendelen van het ene project naar het andere. Elk project belichaamt een passie en hoe verschillend ze ook zijn, net daarom blijf ik een zekere verbondenheid voelen. Iedereen zit uiteindelijk op zijn eiland en ik wil gewoon af en toe een brug slaan.

GEUR

De vraag of kunst een boodschap moet hebben, brengt het heerschap even in de war. Larbi aarzelt: "We willen niet moraliseren, maar je blijft altijd met een eigen blik zitten en soms ontdek je die pas als je het resultaat ziet. Tja, meningen zijn er evenveel als geuren en kleuren." Damien: "Wij kunnen niet anders dan op een subjectieve, noem het een naïeve manier tegen de werkelijkheid aankijken. Onze visies hebben enkel betrekking op ons als individu. Het blijft natuurlijk moeilijk om niet belerend over te komen, want doorheen een voorstelling vormt iedereen in het publiek zich een bepaald idee. De vraag die je je stelt als kunstenaar is in hoeverre je die idee kunt manipuleren. Het enige antwoord dat ik daarop heb, is dat ik hoop dat hetgene ik op de planken breng de mensen raakt. Daar blijft het voor mij dan ook bij."

Larbi: "Tijdens het creatieproces werk je gewoon je ideeën uit. De "waarom"-vraag is daarbij geen prioriteit, die komt er hoogstens achteraf bij. We laten ons in eerste instantie inspireren door hetgeen rond ons gebeurt, wat andere mensen meemaken. Je wordt constant visueel gevoed." Damien: "Een blinde man die een brailleboek leest op de trein, dat is bijvoorbeeld een prachtig beeld." Volgens Larbi haast magie.

Damien: "We houden ervan om iets te creëren dat open staat voor allerhande associaties. Al ons materiaal ontstaat op een organische manier. Het gaat altijd om heel kleine dingen, het ene detail leidt naar het andere. Aan een gevoel ontspringt een scène en die mondt op haar beurt uit in een andere. De logica en het verhaal groeit doorheen dit proces. Het verhaal schrijft zichzelf dus als het ware zichzelf."

"Je begint het een met het ander te linken, vaak zijn dat dan echt domme dingen. Zoals een doop, een studentendoop, dat zijn stuk voor stuk overblijfselen van de traditionele folklore, maar we beseffen dat gewoon niet. Een studentendoop — al die toestanden die ik verschrikkelijk vind — is in essentie even primitief als wat vroeger in de dorpen gebeurde. Het zijn machtspeletjes die hiërarchie willen creëren. We doen precies alsof het iets helemaal anders is, maar het is identiek hetzelfde. We mogen onszelf dan wel geciviliseerder noemen, fundamenteel hebben we de realiteit alleen maar complexer gemaakt."

Blijft de vraag of Larbi en zijn bespiegelingen zich niet gevangen voelen in het kleine Belgenlandje. Het antwoord verbaast enigszins: "Ik zou nergens anders dan in België kunnen functioneren. Dat is me zopas weer duidelijk geworden, na twee maand en een half in Berlijn. Zelfs het grootste comfort zal niet wegnemen dat je je na een repetitie nog steeds het beste voelt in je eigen huis. Soms denk ik: laat ik vlug naar Antwerpen rijden om even thuis te kunnen zijn, daar kan ik ook het beste de dingen verteren. Of ik een globetrotter ben? Zolang ik maar op tijd terug kan geraken."

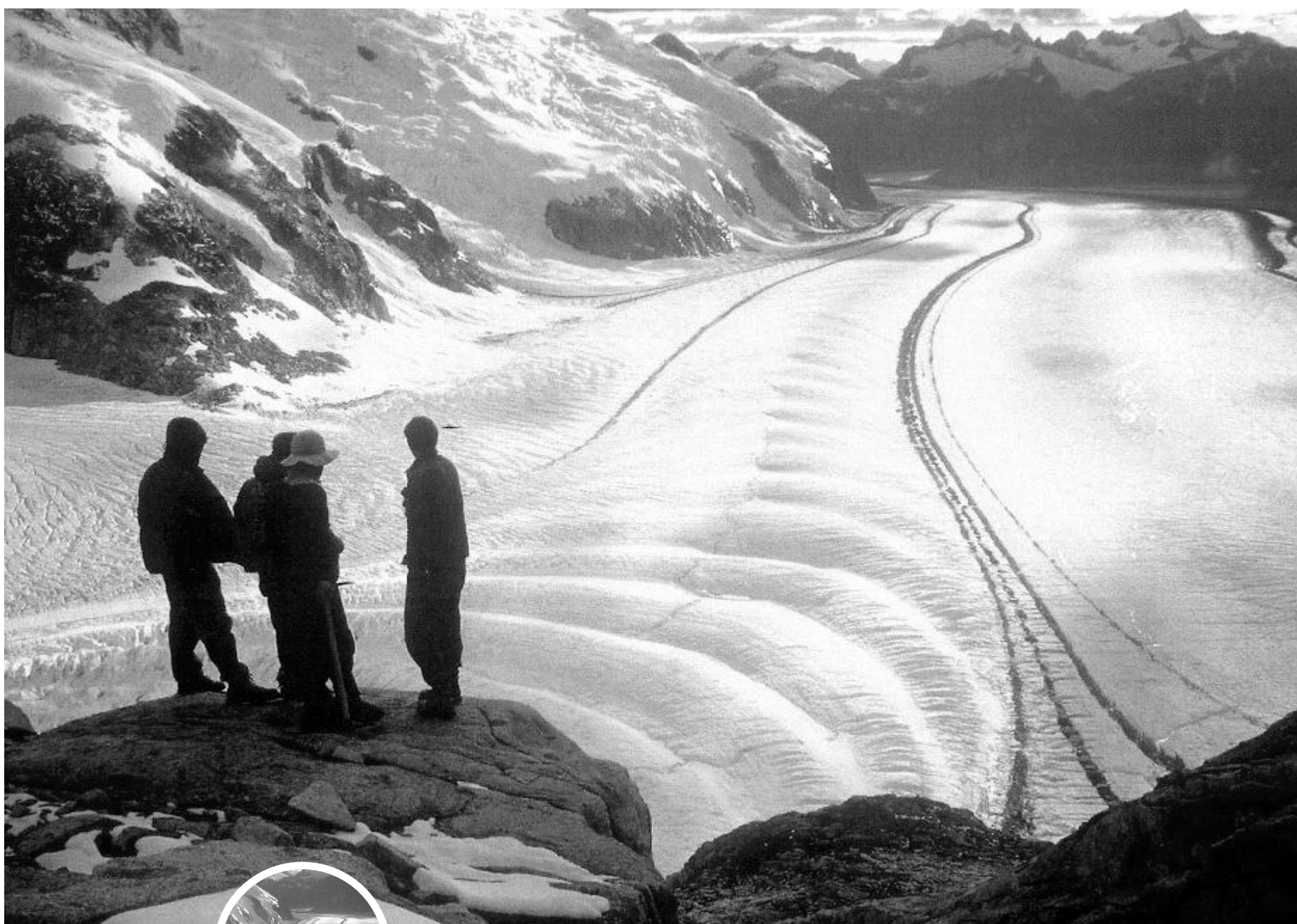
Lieselot Dewaele
Els Silvrants

LICHAAM

Larbi: "Ik vind het keer op keer boeiend om iets bij te leren. Zo heb ik me altijd al in muziekgeschiedenis willen verdiepen, en dit project bood daartoe de ideale kans." Larbi is dan ook op vele fronten thuis. Zo is hij begin januari in Leuven te zien in een choreografie van Wim Vandekeybus: "De wereld van Wim Vandekeybus is een ander verhaal. Hij

D'Avant komt op 12 januari 2003 naar de Leuvense schouwburg. Tickets via Stuk op 016/320.320 of email naar ticket@stuk.be.

In Veto loopt iedereen al eens verloren.

Student zijn is meer dan studeren alleen. Het is ook kritisch zijn tegenover de maatschappij. Het is durven in dialoog gaan met elkaar. En ook, het is kennismaken met de vele aangename kanten die het leven biedt. Ook Veto belicht op een eigen manier de Leuvense realiteit, zonder omwegen of taboes. Met interessante reportages en indringende interviews boeit Veto iedere week de Leuvense studenten. Cultuur, onderwijs, wetenschap, ... niets blijft onbesproken.

Veto draait op de kracht van vrijwilligers. Op een open redactievergadering worden de onderwerpen bepaald. Tijdens de week gaan de reporters op pad om artikels te schrijven, foto's te maken, ... Ook jij kunt deel uitmaken van de ploeg. Ervaring is geen vereiste. Spring gerust – volledig vrijblijvend – eens binnen in ons redactielokaal in de 's-Meiersstraat 5 (tussen Hogeschoolplein en Muntstraat) of stuur een mailtje naar veto@veto.be

Voor meer informatie kun je ook terecht op www.veto.be

Winnaars Cultuurprijs te boek

Felf huivert hij van de definiërende manier waarop het juryverslag het omschreef, maar de fotograaf Dirk Braeckman heet een klassiek referentiepunt in de hedendaagse kunstfotografie te zijn. De K.U.Leuven reikte hem de tiende Cultuurprijs uit, een jaarlijkse onderscheiding die de winnaar tien duizend euro rijker maakt. Om de verjaardag te vieren, stelde de Cultuurcommissie ook een boek samen met afbeeldingen en verslagen over de tien winnaars.

Sinds 1992 bekroont de Cultuurprijs K.U.Leuven een verdienstelijk Belgisch

kunstenaar, die het eigen medium in vraag stelt, de toeschouwer aan het denken zet en bovendien zelf in volle ontwikkeling is. Dirk Braeckman is inderdaad van verschillende markten thuis: oorspronkelijk schoot hij voornamelijk trouwfoto's om den brode, in de jaren-tachtig maakte hij hoofdzakelijk portretten, maar tegenwoordig zijn het vooral architecturale ruimtes en fragmenten van lichamen die hij fotografeert. Daarin vallen echter vooral de leegtes en het gemis van iets op, ook al door de grijstinten die hij gebruikt.

WAARDEN

Zeker geen toegankelijke beelden dus,

maar toch is Braeckmans werk niet onbegrijpelijk of echt abstract. Bovendien houdt hij er niet van fotografie al te sterk af te zonderen van andere kunsten, waarmee hij al te graag in dialoog treedt. Hij maakte de foto's bij *Het Zwanenmeer*, een dansproductie die Jan Fabre voor het Koninklijk Ballet Van Vlaanderen schreef. De materialiteit van de lichaamsdelen die hij fotografeert, stimuleren dan weer vleselijk geïnspireerde schrijvers en denkers zoals Peter Verhelst, die een gedichtencyclus wijdde aan een reeks foto's van Braeckman.

De jury bekroont artiesten uit verschillende disciplines. Behalve fotografie kwamen eerdere laureaten uit de muziek- of podiumwereld, of uit de driedimensionale

kunst. Vorig jaar werden bijvoorbeeld Paul Robbrecht en Hilde Daem, twee architecten, vereerd, en het jaar daarvoor was het choreografe Meg Stuart die met haar dansgezelschap *Damaged Goods* het meeste kruisjes achter haar naam ontving. Samen met de andere winnaars zijn deze kunstenaars opgenomen in een publicatie die de Cultuurcommissie onlangs uitgaf. Het boek bevat originele essays over de specifieke bijdrage die ze het Belgische cultuurlandschap hebben geschonken, speciaal geschreven voor deze uitgave. Ook zijn de juryverslagen opgenomen, alsook portretten van de artiesten of afbeeldingen uit hun werk. Een knappe dwarsdoorsnede uit het hedendaagse patrimonium van gevestigde waarden met een toekomst.

Jeroen Versteete

Je kan het boek '10 Jaar Cultuurprijs K.U.Leuven' bestellen op 016/32.03.40 of via cultuur@kuleuven.be. Het kost 15 euro.

LEUVEN KORT 2002

Dju! Gewonnen!

Faterdagavond 14 december viel het doek over Leuven Kort, het grootste kortfilmfestival van het land. In een overvolle Soetezaal werden jury- en publieksprijzen verdeeld, wonden gelikt en tranen geplengd. Een overzicht van de prijsbeesten.

Voor de tweede maal in haar bestaan verwelkomde Leuven Kort een groot aantal buitenlandse filmmakers en hun knapste linten. Na het bekijken van de drie luiken besloot de professionele jury, waaronder de Vlaamse regisseuses Fien Troch en Dorothee Van den Berghe en buitenlandse specialisten Dawn Sharpless en Stephen Sarasi, dat de Franse inzending **Squash** de beste was. In deze lange kortfilm (27 minuten) neemt Alexandre het in een spelletje squash op tegen zijn baas, die hem verplicht te winnen. Zoniet volgt zijn ontslag. Het publiek verkoos dan weer **Music for one apartment and six drummers**, een van de drie Zweedse inzendingen waarin elk dagelijks gebruiksvoorwerp wordt getest op haar muzikaliteit. Binnenkort kan je deze film zien op Canvas, dat de film aankocht. Er werden ook enkele speciale vermeldingen toegekend, waaronder aan de Belgische film **Ma Maman** van Jao Lethem.

Het publiek en de jury was het dan

weer roerend eens over welke de beste Vlaamse kortfilm van het programma was. De eer en de bijbehorende vijftienduizend euro viel te beurt aan het duizelingwekkende **Dju!**, waarin een vervloekt bed de kijker tien minuten lang meeslept doorheen Brussel. Dieudonne Kabongo, de papa uit de recente knappe langspeler **Hop**, en Ianka Fleerackers speelden mee. Een kleinere geldprijs was er dan weer voor de beste debuutfilm, **Flat 41** van Hans Vercauter. Dit in stemmig zwart-wit gedraaide liefdesverhaal verraadt veel beeldend talent, maar doet zichzelf door een nietszeggend plotje uiteindelijk de das om. Het uitgangspunt, een mislukt astronomiegenie dat door zijn sterrenkijker zijn mooie buurmeisje ontdekt, smaakte nochtans naar meer.

EMMER

Het publiek besliste autonoom over de prijswinnaars in de twee kleinere Vlaamse

wedstrijden, die van de animatiefilms en de videoclips. **Something Fishy**, de inzending van Reinout Swinnen over de eetgewoontes van een eskimo, bleek het leukste getekende kortfilmpje. De muziekvideo van Red Zebra's **Don't put your head in a bucket** is dan weer een vreemde beslissing. Een nogal ongeïnspireerd concept — een man loopt een hele dag met een emmer over het hoofd, hetgeen onhandige situaties oplevert — haalt het hier op gedoodverfde winnaars zoals **Sweet Instigator** (Ozark Henry), **You Are** (Arid) en **Swedish Designer Drugs** (door de in het Stuk nochtans erg gesmaakte Daan).

Jeroen Versteete

Pleidooi voor echte erotiek

Tegenwoordig lijkt men enkel te kunnen kiezen tussen porno of goedkope erotiek à la *Red Shoe Diaries*. De Duitse televisiezender WDR vond enkele jaren geleden dat het hoog tijd werd voor enkele kwaliteitsvolle erotische films en vroeg een aantal bekende regisseurs uit alle uithoeken van de wereld om een 'Erotic Tale' van 30 minuten in te blikken. De kortfilms kenden een daverend succes en waren te zien op niet minder dan 250 festivals in 44 verschillende landen. Leuven Kort toonde vorige week een selectie.

The Waiting Room van de Belgische regisseur Jos Stelling toont aan waar de erotische prikkeling allemaal om draait: insinuatie. Samen met een alledaagse plaats als een wachtzaal in een treinstation, een bloedmooie vrouw en een subtiele opbouw heb je voldoende ingrediënten om de spanning ten top te drijven. Dezelfde regisseur maakte eveneens **The Gas Station** met, net als **The Waiting Room**, een sterke Gène Bervoets in de hoofdrol. Als presentator is deze laatste misschien minder geschikt, maar als mimespeler levert hij een glansprestatie in deze veeleer grappige dan erotische kortfilm.

Kimono van Hal Hartley handelt over een jonge bruid die op een verlaten landweggetje uit de auto word geduwd. Ze besluit door een sprookjesachtig woud te trekken en komt uiteindelijk terecht in een verlaten hut waar het verhaal enkele vreemde wendingen ondergaat. Deze kortfilm toont op de eerste plaats dat erotiek voor een Aziat grondig verschilt van wat een Westerling hieronder verstaat. Wie heeft nog nooit gefantaseerd over de liefde bedrijven op een openbare plaats? In **Why don't we do it in the road** van Eoin Moore wordt getoond tot welk schitterend lustobject dit kan leiden.

Op een ondefinieerbare manier werkt elk van deze vier erotische kortfilms in op de fantasie van toeschouwers. Laten we pleiten voor meer erotiek op de tv-zenders. Misschien kan op die manier de term erotiek hersteld worden in zijn oorspronkelijke betekenis, wat hij door het binnenhalen in de seks- en porno-industrie deels is kwijtgeraakt.

Dieter Vandenbroucke

DE WINNAARS DWARS BEKEKEN

Dju!

TE BED OF NIET TE BED

"Men neme een mengtafel, gepersonaliseerde vinylplaten, een goed oor en wat intuïtie voor mix & scratch." Dat zal Daniël Lambrechts gedacht hebben toen hij met dit scenario bezig was. Dan is daar bijvoorbeeld een stad met een bont allegaartje personages dat elkaar niet kent en ook nooit gekend zal hebben. Zo gaat dat immers in dergelijke steden, Brussel bijvoorbeeld. Tien minuten bedperspectief beginnen in de donkere steeg waar ook de eindgeneriek op wordt afgedraaid. Het duisternispeil van de steeg is al een teken aan de wand. Levens beginnen, eindigen en gaan verder. Te bed leeft eenieder intenser, op film leeft eenieder hilarisch maar toevallig. Levens flitsen op wanneer ze door een bedsituatie op het punt staan te eindigen. Wat gebeurd is, veroorzaakt het volgende verhaal. De bruggen worden geslagen door een uitgekende beeldmontage aan een hels tempo, die de kijker en het bed zelf van woord en gedachtes kan bedenken.

SOMETHING FISHY

I HATE FRIDAYS

Het leven hoeft niet moeilijk te zijn. Wie vis vangt, zal vis eten. Het tekenen hoeft ook niet moeilijk te zijn. Een vis kan je in één welgezette lus tekenen en onvermengde kleuren suizen doorheen de verbeeldingskronkels van het publiek. Een lijn wordt een kloof, een wit

vlak een ijsbeer. Uitgepuurd en simpel, een verhaal in pictogrammen zodat het af en toe wat heeft van een eenvoudig computerspel.

Het verrassende is echter vooral dat het frontale beeld vlot met perspectiefwissels gecombineerd wordt. Geen woord hoeft ingesproken, beeld en muziek vertellen dit verhaal van de kleine jager die zijn terrein van water naar lucht en land verlegt. In het verlangen naar verandering, kan zelfs geen vissonovervloed onze man tot aarzelen en berusting aanzetten. Trouwens, schuiven Arctische bewoners hun iglo's in en uit of is dat een originele inbreng van Reinout Swinnen?

DON'T PUT YOUR HEAD IN A BUCKET

LIPPENDIENST BEWIJZEN OF UPSIDE DOWN?

Tja, muziekclips die tijdens het refrein focussen op een zanger omringd door een partydecor en dansende babes, lijkt me toch heel erg cliché. Kiest het publiek dan toch de gekende stijl? Natuurlijk is de titel van deze clip, bij het invullen van jouw quotering, makkelijk gevonden als de party wordt afgewisseld met illustratieve beelden 'van een dag uit het echte leven' van de emmerghelme mens. Op zich allemaal niet bijster origineel dus van Kenneth Debacker. Toch zorgen die beelden er ook voor dat vragen opwellen over die clichés. Twee gedistingeerde zakenlieden de songtekst overtuigend laten meelippen, onttovert het glamourwereldje in een knip. Wie was hier met paardenkleppen aan het kijken?

Nele Decock

De copulatie van een behoeftige vrouw en een dronken god

Fet bestaan van een visitatie-commissaris is hard. Op de koudste maandagmorgen die we ons kunnen herinneren harken we de onbarmhartig steile Tiensestraat op, enkel om het nobele ideaal van de constante kwaliteitscontrole te dienen. Gelukkig treffen we op onze bestemming, het oergezellige Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, heel wat dappere koukleumen aan.

We schuifelen één van de gerieflijke lokaaltjes binnen, klaar voor twee uurtjes bijzondere metafysica. Het is even wachten voor de metafysicus van dienst, professor Ignace Verhack, zijn intrede maakt. Om precies acht minuten over elf verschijnt een lange, slanke man. Hij draagt een vest, maar geen das, met daaronder een uitgesproken retro-streepjestrui. Zonder enig commentaar buigt hij zich over een reeds klaarstaande laptop, waarop hij enkele minuutjes blijft tokkelen.

Verhack heeft even genoeg van de wondere wereld van de informatica en besluit dan maar aan de les te beginnen. Hij pikt meteen de draad op van de vorige les en zet de visitatiecommissie zo kansloos buitenspel. Maar we rapen al onze concentratie

samen en worden al gauw meegesleurd in een grondige uiteenzetting over de fascinerende driehoeksverhouding tussen *ens*, *verum* en *bonum*, ofwel het zijnde, het ware en het goede.

VERLIEFDHEID

De studenten noteren driftig; er heerst volstrekte stilte. Verhack overschouwt het allemaal rustig vanachter zijn kathedr, een veilige positie die hij slechts af en toe verlaat om een beetje Grieks of Latijn op het bord te krabbelen. De laptop staat ondertussen nutteloos naast zijn baasje te zoemen. De prof bouwt zijn les op aan de hand van een voorbereide tekst, die hij min of meer afleest. Hij neemt wel de tijd voor uitwijdingen bij iets moeilijker passages en kruidt zijn betoog ook met uit het leven gegrepen voorbeelden.

Zo wordt het begrip *pulchrum*, het mooie, gelinkt met de verliefdheid. "De één kan schoon vinden wat de ander niet schoon vindt," weet Verhack en we vertrouwen op zijn uitgebreide levensexpertise wanneer hij ons verzekert dat we even van iets kunnen genieten, maar dat zoiets meestal niet lang duurt. Hij voegt meteen de daad bij het woord en schenkt ons het genot van tien minuutjes pauze.

Na de onderbreking wordt de technologie alsnog ter hulp geroepen en krijgen we enkele overzichtelijke schema's van het zelfgeschreven boek, *De mens en zijn onrust* (Acco) te zien. Verhack neemt ook uitgebreid de tijd om de vraag van een pientere jongeman op de eerste rij te beantwoorden.

Heidegger beweerde dat Zijn en Tijd onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en ook dit inzicht weet de prof met verve in de praktijk te brengen. Hij blijkt terdege op de hoogte van de allerlaatste trends in de media en wijst ons erop dat we bij het begrip *animal emotionale* niet aan *emo-TV* moeten denken. Het boeddhisme prijst hij dan weer voor zijn kwaliteiten inzake het beheersen van typisch westerse stressverschijnselen.

GRAS

Verhack hamert meermaals op het belangrijke onderscheid tussen metafysica en godsdienst of moraal. "Let op, we komen in een morele sfeer terecht!", waarschuwt hij dan steevast. In één moeite klaart hij ook het verschil tussen poëtisch en wetenschappelijk taalgebruik op. In een gedicht kan het gras wenen, maar niet in een wetenschappelijke tekst, zo leren we.

Langs enkele omwegen komen we dan toch weer bij de essentie terecht. "Excuseer

Steekkaart WI24 Bijzondere metafysica

Professor: Ignace Verhack
Wanneer: maandag 9 december om 11u08 (11u), einde om 12u59 (13u)
Wie: dertigtal studenten: 2de kan Wijsbegeerte, 1ste en 2e kan Godsdienst-wetenschappen
Pauze: van 12u10 tot 12u20

dat ik weer naar dat voorbeeld grijp," klinkt het als we weer een wijze les over de liefde krijgen. Deze keer gaat het over de spanning tussen het mooie en de drift, *eros*. Die laatste werd volgens de Griekse mythologie geboren uit de "copulatie van een behoeftige vrouw en een dronken god". We mogen van geluk spreken dat het mooie die driften nog enigszins kan afremmen. "Als je verliefd bent, mag je er niet direct opvliegen!", zo luidt het heldere advies dat we aan twee uur bijzondere metafysica overhouden.

Bert Depoortere

Nieuwe openingsuren

Scherpere prijzen

In ons aanbod zitten steeds volgende zaken:

- * Eenvoudige P-I computers tussen 100 en 170 euro
- * P-I computers die vlot op kotnet kunnen tussen 190 en 270 euro
- * P-II Computers: kotnet, spelletjes... zonder problemen: tussen 350 en 400 euro
- * Laptops P-I generatie zonder cd rom tussen 350 en 400 euro
- * Laptops P-II generatie is soms ook beschikbaar: vanaf 600 euro
- * Switchbox om 2 pc's met 1 scherm, klavier en muis te bedienen 10euro
- * Harddisken 1,6 Gb: 20 euro

RecuPC VZW Oude Diestsesteenweg 3
(tussen de Martelarenlaan en de Diestsesteenweg)
3010 Kessel-Lo www.recupc.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65 recupc@pandora.be

Op de website kan je prijslijsten met het actuele aanbod inkijken!
www.recupc.be
Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

Wat na de examenkoorts?

workshops in Leuven na 10 februari

nieuwe media.....fotografie, artistieke websites
beeldende kunsten.....tekenen, schilderen, kleiwerkplaats
muziek.....gitaarlessen, akkoordenleer, djembé, a capella
dans.....flamenco, afrikaanse dans, hedendaagse dans
theater.....clownerie, improvisatietheater, acteerlessen

www.wisper.be

wisper vzw - 016/25.16.21 - info@wisper.be

OPROEP

Sponsor eens een jeepney

In Sinacbat, een dorpje in de bergen van Luzon, provincie Benguet in het noorden van de Filippijnen leven de mensen van de opbrengst van hun velden. Tweemaal per week rijden enkele boeren met een jeepney volgestouwd met groenten en fruit naar Baguio, de grootste stad op Luzon.

Zo'n jeepney — dat is een kruising tussen een minibus en een jeep — van het dorp Sinacbat verongelukte op de slecht berijdbare weg tussen het dorp en de stad en kantelede in een ravijn. Verschillende inzittenden vonden de dood, anderen raakten (zwaar)gewond.

Om een lang verhaal kort te maken: jij kunt de mensen in Sinacbat steunen — structureel steunen — door bij te dragen voor een nieuwe jeepney. De boeren in Sinacbat hebben die jeepney broodnodig: om groenten en fruit van de velden te verkopen op de markt in Baguio, moeten ze de lange rit meermaals per week maken — daar leven ze van. De rit neemt zes uur in beslag — je kan je indenken wat het dan betekent om te voet te moeten gaan, met je groetemand op je hoofd...

Indien de studentenkring of organisatie effectief een solidaire bijdrage voor het jeepneyproject geeft, dan kan het logo van de kring of organisatie in of op de jeepney komen. Die jeepneys plakken langs de binnenzijde immers vol met allerlei 'gadgets' — en zijn langs de buitenzijde meestal ook vrolijk volgeschilderd — dus dan rijdt het logo van de betreffende kring of organisatie binnenkort in het noorden van de Filippijnen rond!

Alle giften welkom op rek. nr. van Pastoraal Steunfonds, Jan Stasstraat 2 in 3000 Leuven: 001-1459753-76, met mededeling: UPZNUhulp-fonds Filippijnen

Meer info bij Staf Peeters, Jan Stasstraat 2 in 3000 Leuven, tel. 016 32 55 85 of e-mail: staf.peeters@upar.kuleuven.ac.be

BREINBREKER-WEDSTRIJD

Rector tot adelstand verheven

Omdat je van die loodzware examens barstende koppijn krijgt, vind je hieronder een aartsmoeilijk breinbrekend raadsel. De vraag is nochtans simpel: Wie schrijft het artikel met als titel: "Rector tot adelstand verheven"?

In het Veto-hoofdkwartier in de 's-Meiersstraat zijn 5 lokalen op een rij. In elk lokaal werkt een reporter aan een artikel. Ze gebruiken elk een verschillend instrument om dat artikel te schrijven, drinken elk iets anders en luisteren naar een verschillende radiozender.

Dit moet je ook nog weten:

1. Jeroen drinkt Red Bull.
2. De luisteraar van 4FM zit links naast de liefhebber van Radio Donna.
3. Diegene die met een potlood schrijft, werkt naast de persoon die aan het artikel "Brand in de Alma" werkt.
4. Caroline luistert naar Klara.
5. De reporter in het middelste lokaal slurpt aan zijn of haar chocomelk.
6. Geertrui werkt aan haar artikel in het eerste lokaal.
7. David gebruikt een aftandse typemachine.
8. De StuBru-fan tikt zijn/haar artikel op de computer.
9. De reporter die een stylo gebruikt, schrijft een artikel over het eredoctoraat voor Prins Laurent.
10. Geertrui zit naast de Veto-medewerker die naar radio Scorpio luistert.
11. De 4FM'er drinkt koffie.
12. De persoon die met een vulpen schrijft, drinkt een pintje.
13. Thomas geeft zijn artikel de titel "Alcoholverbod op Oude Markt".
14. De reporter die het artikel "Dansen zonder schoenen" aan het maken is, zit naast de reporter die op de computer werkt.
15. Naast de reporter die spuitwater drinkt, slijpt een reporter zijn potlood.

Maar wie, wie schrijft het artikel "Rector tot adelstand verheven"?

Ken je het antwoord? Stuur het voor 7 februari 2003 door naar veto@veto.be en win een Acco-boekenbon van 100 euro.

(dds)

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). De standpunten die in Veto worden verdedigd, zijn niet noodzakelijk deze van LOKO.

Jaargang 29
Nummer 13
16 december 2002

Verantwoordelijke uitgever:
David Adriaen

Hoofdredacteur:
Thomas Leys

Redactiesecretaris:
David Adriaen

Medewerkers:

David 'Aspirine' Adriaen, Katia 'Apranax' Aerts, Joris 'Brufen' Beckers, Ben 'Dafalgan' Deboeck, Nele 'Dactosin' Decock, Marie-Anne 'Dactarin' Dedeurwaerdere, Laurens 'Dynarax' De Koster, Bert 'Dynatonic' Depoortere, Lieven 'Diprivan' De Rouck, Dries 'Dormicum' De Smet, Lieselot 'Diflucan' Dewaele, Ruben 'Durex' Dewaele, Heleen 'Diazepam' Dom, Wim 'Gaviscon' Gemoets, Xavier 'Keppra' Kruth, Thomas 'Lysomucil' Leys, Annick 'Labello' Lories, Kris 'Motilium' Malefason, Bernard 'Rennie' Rommel, Els 'Sydergine' Silvrants, Brecht 'Seks' Speybrouck, Helene 'Temesta' Tops, Dieter 'Valium' Vandenbroucke, Maarten 'Ventolin' Vanhee, Sven 'Voltaren' Vannecke, Tjil 'Vaseline' Vereenoghe, Hanne 'Vitamine B' Vermeiren, Jeroen 'Viagra' Versteede.

Eindredactie:

David Adriaen, Ruben Dewaele, Thomas Leys

Doka:

Pieter-Jan Van Stakstraeten, Jeroen Vandromme.

DTP:

David Adriaen, Thomas Leys, Kris Malefason, Bernard Rommel, Hanne Vermeiren, Tjil Vereenoghe.

Internet:

<http://www.veto.be>

e-mail:

veto@veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 01622.04.66

Drukkerij:

Kempeland (Herentals)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Volgende redactievergadering op
zondag 2 februari om 18u.

Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, Internet, relatieconsulenten...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Activiteiten voor de agenda kunnen gemeld worden via agenda@veto.be.

FOKKE & SUKKE

ZAGEN HET METEEN

www.foksuk.nl

www.veto.be

(advertentie)

GREENPEACE

www.greenpeace.be

KERSTKAARTEN

De K.U.Leuven heeft weer een prachtige set kerstkaarten samengesteld! De dit jaar gebruikte beelden zijn houtsneden uit de *Fasciculus temporum*, de wereldkroniek van Werner Rolevinck, die eerst in Leuven in het Latijn verscheen in 1475 en in 1480 in Utrecht in het Nederlands. Beide bevinden zich in de Universiteitsbibliotheek van de K.U.Leuven.

Studenten en derden kunnen deze kerstkaarten aankopen in de **Boetiek K.U.Leuven, Oude Markt 13, vanaf 4 december, elke werkdag van 10 tot 16u.** (enkel contante betaling!). Wie in Heverlee werkt, kan ook terecht aan de balie van het Centraal Magazijn.

De kerstkaarten worden per set verkocht. Elke set omvat drie verschillende kaarten, drie omslagen en drie postzegels uitgegeven ter gelegenheid van de 575ste verjaardag van de universiteit, en kost 3,50 euro.

Meer info: <http://www.kuleuven.ac.be/boetiek/kerstkaarten.htm>

AGENDA & AD VALVAS

DINSDAG 17 december

- 20.00 u **FILM** L'adversaire, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.
- 20.30 u **THEATER** Rusland vor beginners, in STUK Soetezaal, in 6,5/11 org. STUK.
- 22.30 u **FILM** Avalon, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.

WOENSDAG 18 december

- 20.00 u **MUZIEK** Hamdallaye, in CC Leuven - auditorium Minnepoort, org. Vredeseilanden.
- 20.00 u **DANS** Blush van Ultima Vez & KVS/De Bottelarij, in Schouwburg, toeg. 5,25/17,5, org. STUK.
- 20.00 u **FILM** Buiten categorie: I.K.U., toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.
- 20.30 u **MUZIEK** Grant Hart, in STUK Labozaal, toeg. 6,5/11, org. STUK.
- 20.30 u **THEATER** Rusland vor beginners, in STUK Soetezaal, in 6,5/11 org. STUK.
- 22.30 u **FILM** Japon, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.

DONDERDAG 19 december

- 20.00 u **FILM** Boy meets girl, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.

- 20.00 u **DANS** Blush van Ultima Vez & KVS/De Bottelarij, in Schouwburg, toeg. 5,25/17,5, org. STUK.
- 20.30 u **THEATER** Rusland vor beginners, in Stuk Soetezaal, in 6,5/11 org. Stuk.
- 22.30 u **FILM** Audition, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.

VRIJDAG 20 december

- 20.00 u **FILM** Japon, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.
- 22.30 u **FILM** Lantana, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.

ZATERDAG 21 december

- 20.00 u **FILM** Lantana, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.
- 22.30 u **FILM** Audition, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.

MAANDAG 23 december

- 20 u **KERSTCONCERT** Rise UP, shepherds, in Sint-Geertruikerk (Klein Begijnhof), toeg. 8/10 euro, org. Capella di Voce.
- 20.00 u **FILM** Audition, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.
- 22.30 u **FILM** Lantana, toeg. 3,5/5, org. Cinema Zed.

VRG

- 17/12 Kerst-TD in Blauwe Kater

FARMA

- 17/12 Kerstfeestje in Waaiberg

CHEMIKA

- 18/12 Kerstfeestje in Pavo

PSYCHOLOGISCHE KRING

- 18/12 Verkleedcantus in Pavlov

ALFA

- 19/12 Top-100 en Cocktailavond

VTK

- 19/12 Booze & Blues in Fakbar

“Wilt u uw leven erop inzetten dat de maanlanding echt heeft plaatsgevonden?”

Mark Peeters verschijnt zelden in de media maar toch is de kans groot dat je tenminste reeds van 'de man met zijn bord' gehoord hebt. Reeds zeven jaar schuimt hij bijna dagelijks de straten af om zijn boodschap te verkondigen aan iedereen die het horen wil. Of, zoals hij zelf beweert, aan iedereen die de waarheid wil weten. Veto maakte een afspraak en keerde verwaasd terug.

Ondanks het feit dat de laatste jaren zijn actieterrein grotendeels van Leuven naar Antwerpen is verlegd, kijken vele studenten op wanneer Mark Peeters Alma 2 binnenstapt. Hij ziet er uit zoals ik hem mij herinner van onze laatste ontmoeting drie jaar geleden: afgedragen sportschoenen, een sjofele trainingsbroek, strak sjaaltje, een alerte blik en in zijn handen het onafscheidelijke bord dat de kern van zijn boodschap bevat. Ook in zijn volstrekt unieke manier van denken en spreken is hij niets veranderd. Voor Mark schuilt immers in bijna alles wat de media haalt onbewust een andere boodschap of een complot. Als hem bijvoorbeeld gevraagd wordt naar een mediafiguur als Abou Jahjah, komt het antwoord er in één gulp uitgevloeid.

"Abou Jahjah moet je plaatsen in het groter geheel van de verkiezingen. Bij de vorige verkiezingen had je de kippen crisis, die uiteindelijk veel stemmen heeft gekost aan Dehaene. Normaal is het zo dat de haan de kippen pakt maar in dit geval hebben de kippen Dehaene gepakt. Die kippen crisis is begonnen rond Pinksteren met de minister van landbouw Pinxten. Toen was hij nog lid van de CVP maar ondertussen zit hij bij de VLD. Pinxten heeft toen als een soort 'Paard van Troje' de kippen crisis gelanceerd. Dit leidde tot een gezondheidsprobleem, waarvoor toen Marcel Colla bevoegd was. En dus kwam die zelf met een 'colacrisis' die begon op de vierde juli, 'The Fourth of July'. Op dat moment hebben ze de Tour de France speciaal in het nieuws gebracht en R.E.M laten komen op Torhout-Werchter, dat toen herleid was tot Werchter alleen. Toen zong R.E.M: 'If you believe they put a man on the moon, nothing is cool'. Onderbewust bedoelende: 'cola is cool'. Op hetzelfde moment hebben ze Lance Armstrong in de gele trui gestoken. Dat was in '99, dertig jaar na de maanlanding. Coca-cola is back, Armstrong is back. En dus nu hebben we met Abou Jahjah een vervolg op de kippen crisis: Abou betekent zoon en Jahjah betekent kip. De zoon van de kip."

Door gebruik van dergelijke redeneringen en woordassociaties verklaart hij onder meer ook de gebeurtenissen rond Dutroux, de moord op Kennedy, het sprookje van Sinterklaas of zelfs de recente overwinning van Brugge op Anderlecht. In Marks visie is de wereld geschreven in een geheimschrift en enkel hij beschikt over een sleutel om deze te lezen. Voor andere mensen komt dit onbegrijpelijk over omdat hij zich van andere eisen bedient om een uitspraak aanvaardbaar te maken. Net zoals wij niet kunnen begrijpen waarom geneesheren in de Renaissance walnoten gebruikten voor de behandeling van hersens. In hun ogen had dat zin omdat beide op elkaar lijken maar ons klinkt het in de oren als regelrechte onzin. Dit is slechts één mogelijke bedenking bij het interpreteren van Marks theorieën. Best dat je zelf eens zijn pamfletten of boekjes leest, dan kan je ook een poging ondernemen om het kluwen van Marks denken te ontrafelen.

INGENIEUR

Zelf vat hij de essentie samen in de slogan op zijn bord: 'De ruimtevaart is fake. Heb de moed om u te bedienen van uw eigen verstand.' Dit brengt hem terug tot een belangrijke gebeurtenis uit zijn studententijd. Toen Mark voor burgerlijk ingenieur studeerde kreeg hij les van de toenmalige VUB-rector Roger Van Geen. Deze zou hebben verklaard dat hij Marks jaar speciaal had uitgekozen om door middel van een eenvoudig bewijs de

vooral op de maanlanding maar ondertussen is hij, naar eigen zeggen op vraag van vrouwen, ook afgezakt naar het onderwerp seks. Zo stelt hij ondermeer het gebruik van de pil sterk in vraag. Naast de ruimtevaartontkenning bevat zijn bord nog een andere slogan die erop duidt hoe mensen worden 'gebrainwasht': "Wantrouw het onder-wijs dat u onder-danig maakt".

Liever dan een discussie aan te gaan over de correctheid van zijn uiteenlopende beweringen, besluit ik Mark gedurende enkele uren te volgen op zijn missie. We beginnen in de Alma waar hij tegenwind

daarom voor enkele professoren fysica of mechanica in Heverlee op te zoeken en te confronteren met zijn bevindingen. In 1994 heeft Veto al eens zijn ruimtevaarttheorie voorgelegd aan enkele profs, de burgerlijk ingenieurs van VTK en andere experts. Toen geraakten ze er niet uit.

MOEIZAAM

Ik stel me echter vooral de vraag in hoeverre Mark als een Don Quichote kan worden beschouwd: iemand die in een verkeerde tijd geboren is en vecht tegen windmolens. Daarom trachtte ik de discussie te verplaatsen naar het meer filosofisch niveau. Ook al verwijt Mark me de waarheid van zijn ruimtevaartontkenning niet onder ogen te willen zien. We begeven ons vervolgens naar de gebouwen van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte waar op dat uur weinig profs aanwezig blijken. Enkel een gehaaste prof wetenschapsfilosofie was bereid even in te gaan op Marks frontale vraag: "Wil u uw leven erop inzetten dat de maanlanding echt heeft plaatsgevonden?" De prof antwoordt na enige bedenktijd bevestigend waarop Mark beweert dat er meer bewijzen zijn voor de hemelvaart van Christus dan voor de maanlanding. Voor de prof is dit een totaal verschillende zaak en hij gaat er dan ook gauw vandoor. In de gebouwen van het departement Psychologie spreekt Mark opnieuw enkele profs aan maar de discussies verlopen eerder moeizaam. Uiteindelijk opper ik het idee dat we professor Rudi Visker op zijn kantoor kunnen opzoeken. We treffen hem net aan op een moment dat hij naar eigen zeggen wel tijd heeft om even te 'lullen'.

Na erop te wijzen dat hij misschien wel de enige prof is die geen PC op zijn kantoor heeft staan, steekt Visker van wal met een resem filosofische beschouwingen. Een halfuurtje later komt hij tot enkele bedenkingen over Mark: "U komt mijn bureau binnen en kondigt aan — waartoe ik u niet de kans zal geven — dat u wil spreken over de ruimtevaart als leugen. Na een aantal dwaalwegen zeg ik u dat uw scepsis ten aanzien van de wetenschap eigenlijk berust op een soortgelijke veronderstelling van leesbaarheid. U hebt een heel interessante complottheorie op basis van een soort keten van associaties tussen woorden of betekenaars die mekaar oproepen. En dat kan best wezen maar u voegt daar nog iets aan toe: die keten is ook inherent begrijpelijk en dat is heel onhedendaags. Dus u zit tussen twee stoelen: die van de wetenschapper en de filosoof. Eigenlijk bent u een beetje een Don Quichote omdat u dus in uw scepsis ten aanzien van de wetenschap iets probeert te doen wat niet echt ter zake doet vandaag. In uw complottheorie deelt u met de wetenschap dezelfde vooronderstelling: er is een grote ander die alles kan doorzien." Verder beweert Visker, tussen zijn excursies door, dat Mark een beetje kan vergeleken met het hoofdpersonage uit de film *The Truman Show*, waarin alles virtueel wordt gecontroleerd. Hij besluit zijn vertoog met het meest bevredigend antwoord op Marks openingsvraag dat ik die dag mocht aanhoren. "Als ik die virtuele controle kan tegengaan door mijn leven in te zetten voor de bewering dat er iemand op de maan is geweest, dan doe ik dat. Liever nog sterven voor een leugen dan te moeten leven met het besef dat het allemaal een leugen is geweest. Is dat niet mooi?"

Dieter Vandenbroucke

www.geocities.com/markpeeters96/r0.html

“Wantrouw het onder-wijs dat u onder-danig maakt.”

waarheid mee te delen over de maanlanding. Mark vertelde dit terloops aan een student geschiedenis, wiens vader voor de ESA werkte, de Europese tegenhanger van de NASA, en nog geen drie dagen later was Van Geen dood. Omdat hij zich hiervoor persoonlijk verantwoordelijk voelde, besloot Mark twintig jaar later boete te doen door zijn job op te geven en met Van Geens boodschap de straat op te gaan. Aanvankelijk concentreerde hij zich

krijgt van een ex-student burgerlijk ingenieur, die met enkele wiskundige redeneringen zijn ruimtevaartontkenning tracht te weerleggen. Het wordt echter snel duidelijk dat Marks jarenlange ervaring ervoor gezorgd heeft dat hij op elke kritiek weerstand kan bieden. Bovendien bedient hij zich van cijfermateriaal waar ik nauwelijks iets van begrijp. Mark beschouwt zich als een moderne Copernicus die niet erkend wordt door de wetenschap. Hij stelt

Het 'ruimtevaartontkenningsbewijs' volgens Marc Peeters

$$a = (v^2 / r) = g = 10m/s^2 \quad (r=6400km)$$

$$\Rightarrow v = 8km/s = 28.800 \text{ km/u}$$

(de middelpuntsvliedende versnelling "v²/r" moet in evenwicht zijn met de aantrekkende valversnelling "g")

Om aan ruimtevaart te doen heeft men een constante snelheid nodig van 28.000 km/u.

$$Mv + 0 = Mu + mw \quad (\text{behoud van impuls})$$

$$Mv^2 = 1/2 Mu^2 + 1/2 mw^2 \quad (\text{behoud van energie})$$

$$\Rightarrow w = 2Mv / (M+m)$$

$$\text{en als } M \gg m \text{ dan } \Rightarrow w = 2v$$

$$\text{Bij een geluidsmuur van } w = 2000 \text{ km/u}$$

$$\Rightarrow v = 1000 \text{ km/u}$$

De hoogste snelheid die een "eerlijke mens" al ooit heeft meegemaakt "in de lucht ter plaatse" is 1.000 km/u, dit is de "helft van de geluidsmuur (op een hoogte van 10 km)"! Het doorbreken van de geluidsmuur is dus ook FAKE! Aangezien een raket vertrekt "in de lucht" en aangezien "1.000 kleiner is dan 28.000", is er maar één conclusie: **RUIMTE-vaart is FAKE!**

Noot: in een luchtledige ruimte heeft een aards voorwerp van 1 kilogram (of meer) nog nooit een snelheid gehaald van 5.000 km/u (of meer) en dus zijn er ook geen satellieten van 1 kilogram (of meer).